

Mano gyvenimai su

Liuciferiu,
Šetonu,
Hitleriu
ir

Jezumi

KIM MICHAELS

Mano gyvenimai su

Liuciferiu,
Šetonu,
Hitleriu
ir

Jezumi

KIM MICHAELS

**Mano gyvenimai su Liuciferiu,
Šetonu, Hitleriu ir Jėzumi**

Kim Michaels

Mano gyvenimai su Liuciferiu, Šetonu, Hitleriu ir Jėzumi

Avataro apreiškimai, 1 tomas

Versta iš leidinio:

Kim Michaels

My Lives with Lucifer, Satan, Hitler and Jesus

Copyright © 2017 by Kim Michaels and

More to Life Publishing. www.morepublish.com

Iš anglų k. vertė Taurius Gulbinas

Redagavo Agnė Gulbinienė

Visos teisės saugomos. Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, įskaitant padarymą viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas parduodant, nuomojant, teikiant panaudai ar kitaip perduodant nuosavybėn.

Šioje knygoje pateikiama informacija ir įžvalgos neturėtų būti laikomos terapija, konsultavimu, vedimu, diagnozavimu ir/ar gydymu. Ši informacija nepakeičia medicininio, psichologinio ar kitokio profesionalaus konsultavimo ir priežiūros. Visais savo individualią sveikatą liečiančiais klausimais turėtumėte konsultuotis su gydytoju ar atitinkamu sveikatos priežiūros specialistu. Nei autorius, nei leidėjas neduoda jokių garantijų, kad šioje knygoje pateikiamos praktikos visiems žmonėms bet kuriuo metu leis pasiekti sėkmingų rezultatų. Jos yra duodamos vien informaciniais tikslais, kadangi praktikos atlikimas ir jos veiksmingumo įrodymas priklauso nuo paties individo.

Daugiau informacijos: www.kristustavyje.lt

Akronimų žodynas

KGB – Kontroliavimo ir Galios Brokieriai
CŽV – Cenzūros (su)Žalota Vaizduotė
VG – Valdymo Ginklai
PIN – (už)Programuota Iliuzinė Normalybė
JAV – Juodai Ardanti Vaizduotė
SSRS – Socialistinio Sadizmo Rojus Srutose
PRS – Patologiškai Ribotas Suvokimas
LGN – Labai Grubus Nubudimas
LDN – Labai Džiaugsmingas Nubudimas
SKM – Sąmoningai Klaidinantis Mąstymas
SSM – Skaudžių Smūgių Mokykla

Pirma Dalis: Mano egzistavimas iki atėjimo į Žemę

1

Žmones galima suskirstyti į dvi kategorijas: į tuos, kurie mąstė apie klausimą „Kodėl aš čia esu?“, ir į tuos, kurie nemąstė apie šį ir su juo susijusius klausimus. Kadangi Žemę sudaranti fizinė materija yra daug tankesnė už didžiąją daugumą gyvenamų planetų, čia yra lengva ignoruoti tam tikrus klausimus. Tačiau materijos tankumas neleidžia šių klausimų ignoruoti amžinai. Tanki materija nustato ribotą gyvenimo trukmę mūsų kūnams, kuriais naudojamės sąveikaudami su šia planetine energijos matrica. Tad paprastai ateina momentas, kai žmogus patiria LGN (Labai Grubų Nubudimą) ir suvokia, kad jo dabartinis kūnas netrukus mirs. Ir mūsų protui natūraliai iškyla tam tikri klausimai. Yra įmanoma šiuos klausimus kurį laiką stumti į šalį, tačiau tai yra *neišvengiami* klausimai – *galiausiai*.

Tuos, kurie mąstė apie šiuos klausimus, galėtume, vėlgi, suskirstyti į dvi kategorijas: į tuos, kurie *nerado* atsakymų, ir į tuos, kurie *rado*. Aš radau atsakymus į klausimą, kodėl aš – asmeniškai – esu šioje planetoje, kuri priklauso žemiausiai apgyvendintų planetų mūsų visatoje kategorijai. Rašau tai turėdamas tikslą išsamiai jums paaiškinti, kodėl aš čia esu. Ir aprašydamas esminius savo ilgos kelionės šioje ir keliose kitose planetose aspektus, iš tiesų jums duosiu *išsamų* ir *pilną* paaiškinimą.

Noriu aiškiai pasakyti, kad paaiškinsiu jums, kodėl *aš* – asmeniškai – esu čia. Tai bus *individualus, subjektyvus* paaiškinimas. Sakau tai dėl to, kad esminė problema tokiose tankios materijos planetose kaip Žemė yra ta, kad dauguma tokių planetų (kurių mūsų visatoje yra likę ganėtinai nedaug) gyventojų nėra suvokę esminės šiose planetose vykstančios dinamikos.

Pagrindinė tankios materijos planetose vykstanti dinamika yra tokia, kad kiekvienas jos gyventojas patiria individualų – *subjektyvų* – patyrimą. Tankios materijos planetoje yra kategoriškai neįmanoma patirti kažką daugiau nei subjektyvų patyrimą. Tiesą sakant, pats tankios materijos planetos tikslas yra duoti žmonėms visiškai subjektyvų patyrimą. Mes patirsime šį patyrimą tol, kol juo pasisotinsime ir galėsime pakilti į mažesnio tankumo planetą, kurioje toliau galėsime tęsti savo individualią evoliuciją. Tuo pat metu, dėl materijos tankumo, dauguma tankios materijos planetų gyventojų nesupranta, kodėl jie yra tokioje planetoje. Mes čia esame dėl to, kad dar neįveikėme troškimo paversti savo *subjektyvų* patyrimą *universaliu*.

Pažvelkite į Žemės planetą. Matote nesuskaičiuojamus konfliktus ir problemas. Paviršiniame lygmenyje gali atrodyti, kad jų priežastys yra pačios įvairiausios. Kai pažvelgiate už išorinių regimybių, matote, kad kova tarp individų ir žmonių grupių turi tik vieną priežastį. Dauguma žmonių turi poreikį paversti savo *subjektyvų* patyrimą *universaliu*. Mes negalime tiesiog patirti ir leisti patirti kitiems. Privalome mėginti priversti kitus žmones priimti *mūsų* subjektyvų patyrimą ir pripažinti jį universaliu bei pranašesniu už *jų pačių* subjektyvų patyrimą.

***

Reliatyviai nedidelei žmonių daliai šis poreikis išaugo iki epinių proporcijų ir pavirto tikra manija. Jie nebevaldo šio poreikio; poreikis valdo juos. Šie žmonės mėgino sugalvoti įvairiausius paaiškinimus, kuriais bandė suteikti neginčijamą ir nepaneigiamą autoritetą savo subjektyviam patyrimui. Jie desperatiškai nori pateikti universalų ir autoritetingą paaiškinimą, kodėl jų subjektyvus patyrimas yra ne subjektyvus, o universalus, kodėl jis yra ne reliatyvus, o absoliutus, kodėl jis yra ne laikinas, o turintis kažkokią ilgalaikę, netgi amžiną reikšmę.

Ir pagrinde jie tai daro išradinėdami įvairias tikėjimo sistemas, teigdami, kad sistemą sudarančios idėjos turi kažkokį neginčijamą

autoritetą. Religijos teigia, kad jų idėjos buvo perduotos kažkokio neklystančio dievo, to dievo, kuris visada yra kažkur kitur, tad yra neįmanoma patikrinti jų teiginių ir jūs tiesiog privalote juos priimti, nes jie taip sako. Politinės ideologijos kalba apie politinę arba istorinę būtinybę, tai reiškia, kad vieną dieną visuomenė *paklus* jų teiginiams, nors jiems nėra jokių įrodymų. O religinė-politinė sistema, vadinama moksliniu materializmu, teigia, kad mokslas patvirtino jos idėjas ar kad šios idėjos yra paremtos gamtos dėsniais.

Kad ir kokia būtų sistema, pamatinė dinamika yra tokia pati. Kai kurie žmonės naudojami sistema sakydami, kad likusi populiacija turėtų patirti gyvenimą šioje planetoje tam tikru būdu. Vyksta tik viena kova Žemėje ir ją sukelia keletas mažumos grupių, kurios nori kontroliuoti daugumos gyvenimo patyrimą. Kova dėl valdžios niekada nevyksta dėl fizinių išteklių, žemės ar įtakos. Ji visada vyksta dėl to, kas galės kontroliuoti tai, kas vyksta žmonių protuose. Fizinės sąlygos tėra priemonė tikslui pasiekti – kontroliuoti jūsų gyvenimo patyrimą. Tai yra daroma dėl to, kad kontroliuojantieji jūsų gyvenimo patyrimą gali kontroliuoti tai, ką jūs darote su savo gyvybine energija. O energija yra daug svarbesnis išteklius už pinigus ar valdžią, kadangi energija yra pinigai, valdžia – ir visa kita.

Tankios materijos planetoje nėra absoliučiai jokio universalaus patyrimo ir jo ir neturi būti. Jums yra skirta patirti subjektyvų patyrimą, kol suvoksite, kad patiriate subjektyvų patyrimą, ir sąmoningai nuspręsite norintys pakilti į aukštesnį patyrimų lygmenį, kuris yra įmanomas mūsų labai plačiame ir sudėtingame pasaulyje (nesakau „visatoje“, kadangi visas pasaulis yra daug didesnis už materialią visatą). Būtent materijos tankumas jums leidžia patirti subjektyvų patyrimą, kadangi tankios materijos planetoje negalite tiesiogiai matyti, jog už materijos yra kažkas daugiau. Galite tikėti, kad jūsų subjektyvus patyrimas yra universalus, kadangi negalite tiesiogiai matyti, koks subjektyvus yra jūsų universalumo jausmas.

Esminė problema Žemėje yra ta, kad kai kurie žmonės sugebėjo primesti savo subjektyvius patyrimus kitiems, sukurdami sistemą, kuriai – nors ji buvo sukurta iš visiškai subjektyvaus patyrimo – buvo suteikta

universalumo regimybė, kadangi didelis skaičius žmonių ją priėmė ir leido jai formuoti jų subjektyvų patyrimą. Visi tokių sistemų pradininkai tiki, kad jei tik jiems pavyktų *visus* žmones Žemėje priversti priimti jų sistemą, sistema iš tiesų įgytų kažkokį universalų tikrumą ir autoritetą. Jie tiki, kad tai jiems suteiktų tai, ko jie iš tiesų trokšta – absoliučią kontrolę visatai – kaip jie tai supranta.

Šie žmonės nepriklauso pirminiams Žemės gyventojams, tačiau jie čia buvo labai ilgą laiką (daug ilgiau nei buvau aš). Kiekvienoje epochoje jie suformuodavo įvairias valdžios elito grupes, ir būtent dėl to juos vadinu KGB (Kontrolės ir Galios Brokeriais). Beje, tai nėra konspiracijos teorija, kadangi KGB iš prigimties yra susiskaldę ir dažnai kariauja tarpusavyje, sudarydami dvi ar daugiau grupių, siekiančių pačios didžiausios kontrolės. Tad jie iš tiesų negali sukurti bendros konspiracijos. Daugumos konfliktų, kuriuos matėte istorijoje (savo šaknimis siekiančių daug senesnius laikus, nei šiuo metu yra priimta manyti), ištakos yra būtent šis varžymasis. Viena KGB grupė sudaro įsigalėjusį elitą, o su jais kovoja kita grupė, kuri sudaro valdžios siekiantį elitą. Įsigalėjusio elito nariai yra pavertę populiaciją savo vergais. Valdžios siekiančio elito nariai teigia išlaisvinsiantys populiaciją nuo šios vergovės, tačiau tikrasis jų tikslas yra paversti populiaciją savo vergais.

Kaip aprašysiu, buvau šalia tokių žmonių labai ilgą laiką, ir stebėdamas, kaip jie kūrė pačius keisčiausius įvykius istorijoje, suvokiau, kad jų mėginimai jau nuo pat pradžių yra pasmerkti žlugti. Taip pat mačiau, kad sukūrę arba priėmę vieną iš šių universalumą teigiančių sistemų, tampate plačiausiai paplitusio sindromo šioje planetoje auka – CŽV (Cenzūros suŽalotos Vaizduotės) auka.

Tai neišvengiamai jus įstumia į nesibaigiančią kovą su savo pačių susikurtu priešu, kadangi priverčia jus žiūrėti į kitus žmones per tam tikrą filtrą, kuris jumyse sukelia JAV (Juodai Ardančią Vaizduotę). Nebegalite priimti, kad esate planetoje, kurioje laisva valia yra pamatinis įstatymas. Negalite leisti kitiems žmonėms išreikšti savo laisvos valios, ir tiesiog privalote mėginti prievartauti kitų laisvą valią. Kai kuriuos žmones tai atvedė į dar didesnę paranojos lygmenį, kuriame jie nori aktyviai varžyti

kitų laisvę, tuo būdu kentėdami nuo SSRS (Socialistinio Sadizmo Rojaus Srutose). Taip nutinka dėl to, kad visi KGB kenčia nuo PRS (Patologiškai Riboto Suvokimo) ir todėl nesugeba matyti jokio ryšio tarp savęs ir kitų žmonių. Jie tapo plačiausiai paplitusios iliuzijos šioje planetoje aukomis, tai yra, kad galite kenkti kitiems žmonėms nepakenkdami sau.

***

Priežastis, dėl kurios savo pasakojimą pradėdau regimai išpūsdamas tokį didelį burbulą iš šių KGB, yra dvejopa. Visų pirma, mano paties istorija (Žemėje) yra labai tampriai susijusi su šiomis būtybėmis. Nesumeluočiau sakydamas, kad jos yra didelė dalis priežasties, dėl kurios aš esu šioje planetoje ir dėl kurios aš *vis dar* tebesu šioje planetoje, kaip ir dauguma mūsų. Taip pat nesumeluočiau sakydamas, kad tik po to, kai suvokiau, kaip turėčiau elgtis su KGB, supratau, kodėl aš čia esu ir ko reikės, kad galėčiau iš čia ištrūkti. Tad jie yra neatsiejama mano asmeninės istorijos dalis.

Kita priežastis, dėl kurios nuo pat pradžių ėmiau kalbėti apie KGB, yra ta, kad šios būtybės labai stipriai apribojo mano gebėjimą papasakoti savo istoriją. Norėdamas papasakoti, kaip atsiradau šioje planetoje ir kaip galiausiai suvokiau, kas aš esu ir kodėl aš čia esu, turiu jums duoti daug koncepcijų, kurios bus visiškai svetimos – o galimai ir priešingos – jūsų dabartiniam požiūriui į gyvenimą. Šis požiūris yra labai stipriai paveiktas KGB ir jų sukurtų VG (Valdymo Ginklų).

Pasakodamas savo asmeninę istoriją turėsiu labai toli peržengti tai, kuo jums buvo diegiama tikėti apie gyvenimą. Turėsiu taip stipriai pažeisti jūsų PIN (užProgramuotą Normalumo Iliuziją), jog tikėtina, kad dauguma žmonių atmes tai, ką sakau. Brutalus faktas yra toks, kad 99 procentams žmonių KGB taip stipriai išplovė smegenis, jog jie atmes suvokimą, kuris galėtų juos išlaisvinti nuo šių būtybių VG. Jūsų smegenys gali būti taip nuodugniai išplautos, jog protestuosite ir teigsite, kad jums niekas smegenų

neišplovė, nes jūsų sistema apie gyvenimą jums sakė vien tiesą. Priešinsitės LGN, puldami tai, kas jus galėtų išlaisvinti.

Vėlgi, kadangi taip ilgai buvau šioje planetoje ir mačiau KGB veikimą per keletą istorinių epochų, išsiugdžiau absoliučią pagarbą laisvai valiai. Jeigu norite tikėti, kad jums nebuvo išplautos smegenys, laimingai paliksiu jus toje proto būsenoje (vis tiek negalėčiau jums pasakyti nieko, ką sugebėtumėte priimti). Žinau, kad jums dar nebuvo gana šios patirties, ir neišvengiamai besisukantys laiko ratai galiausiai atves jus prie taško, kuriame užsinorėsite kažko aukštesnio. Tai gali įvykti praėjus daug laiko nuo tada, kai būsiu palikęs šią planetą, tad tai nėra mano atsakomybė. Tiesą sakant, dabar žinau, kad neištrūksiu iš šios planetos tol, kol pilnai nepriimsiu, kad nesu atsakingas už kitas būtybes. Nesu čia tam, kad pakeisčiau kitus (o ypač KGB). Esu čia vien tam, kad pakeisčiau save. Ir taip pat nesu čia tam, kad pakeisčiau ką nors šioje planetoje.

Žinau, kad kai kurie pateiks plačiausiai naudojamą smegenų plovimo apibrėžimą, sakydami, kad pasak dabartinės psichologijos doktrinos, smegenų plovimas yra įmanomas tik tuomet, kai žmonės yra laikomi izoliuotoje vietoje ir neturi jokio ryšio su už kalėjimo ribų gyvenančiais asmenimis. Todėl jie neturi objektyvaus atskaitos taško, kuris jiems leistų įvertinti tai, ką jiems kalba programuotojai. Dažnai pateikiamas pavyzdys yra kaip Amerikos kareiviams buvo išplautos smegenys Korėjos karo metu. Tad aš dabar norėčiau jums užduoti keletą klausimų: „Kada jūs paskutinį kartą buvote iškeliaavę už šios planetos ribų? Kada paskutinį kartą buvote palikę savo fizinį kūną? Ar pastaruoju metu dažnai bendravote su nežemiškomis būtybėmis?“

Taip, jūs iš tiesų esate patalpinti į labai ribotą aplinką ir neturite jokio atskaitos taško iš už šio planetinio vieneto ribų. Tad kaip galite išvengti viso to gilaus programavimo, kurį vykdo nedidelis KGB elitas, desperatiškai norintis jus įtikinti, kad užuot patyrę *savo* subjektyvų patyrimą, turėtumėte patirti subjektyvų patyrimą, kurį jie sukūrė jums, ir garbinti juos kaip universalius ir nekvestionuojamus Žemės autoritetus?

Žinau, jog Abraomas Linkolnas yra įžymiai pasakęs, kad nors galite apkvailinti kai kuriuos žmones visą laiką, ir visus žmones kurį laiką,

negalite apkvailinti visų žmonių visą laiką. Tam tikra prasme, jis buvo teisus, tačiau, mano manymu, jis nelabai nutuokė apie tikrąją laiko skalę. Aš esu tiesioginis liudininkas, kad iš tiesų yra įmanoma apkvailinti visus žmones bent pora milijonų metų, ir abejoju, kad būtent tai senukas Abis turėjo omenyje.

***

Tad dabar norėčiau užbaigti šį jums keistai galėjusį pasirodyti įžanginį skyrių tardamas, kad puikiai žinau, ką KGB sakys apie mano rašymą. Visų pirma, jie mėgins tai ignoruoti, tikėdamiesi, kad dauguma žmonių darys tą patį. Čia jiems pagelbės jų sukurti PIN, todėl kad tai, ką čia pasakysiu, toli peržengs jų VG doktrinas.

Jeigu pakankamai žmonių atsisakys būti varžomi savo PIN ir pradės atkreipti dėmesį į tai, ką čia rašau, KGB sakys: „Kokiais autoritetais tu remiesi?“ Jie norės, kad įrodyčiau savo autoritetą ir įrodyčiau savo pristatomų idėjų tikrumą. Ar matote ironiją?

Aš jums papasakosiu istoriją, toli peržengiančią visus PIN, kuriuos KGB sukūrė su savo VG. Jie sakys, kad jeigu negaliu pademonstruoti savo autoriteto ir įrodyti savo idėjų *pagal jų PIN nustatytą standartą*, neturiu jokio autoriteto ir legitimumo. Tai yra esminė dinamika, neleidžianti žmonėms tankios materijos planetose nubusti ir išsilaisvinti nuo KGB. Dažnai tai sukuria save pastiprinantį sūkurį tokiose planetose, kuris atveda prie labai destruktivių fizinių sąlygų. Tai įvyko keletą kartų dabar jau pamirštose šios planetos epochose. Tai nušlavė nuo žemės paviršiaus keletą civilizacijų, kurios buvo pasiekusios daug aukštesnę technologinio išsivystymo lygmenį už mūsų civilizacijos (tačiau šis vystymasis vyko be atitinkamo sąmonės pakėlimo, kuris leistų žmonėms naudotis technologija savęs nesusinaikinant – ir tuo jie buvo labai panašūs į *mūsų* civilizaciją).

Aš į tai atsakau, kad nereiškiu jokių pretenzijų į autoritetus, ir taip pat savo idėjoms nepateiksiu jokių įrodymų ar net argumentų. Sužinojau

idėjas, apie kurias jums papasakosiu, per labai ilgą procesą, siekdamas atsakymų iš aukštesnio šaltinio nei KGB. Tiems, kurie dar neperėjo savo asmeninio atradimų proceso, mano idėjos pasirodys kaip fantazija, erezija ar nesąmonė (ar visi šie dalykai kartu), ir tai yra, kaip ir turėtų būti. Žmonės neišsilaisvins iš KGB, kol nesiryš kvestionuoti PIN, ir tiems, kurie nepradėjo šio proceso, mano idėjos pasirodys pernelyg nerealistiškos. Skaudūs smūgiai išmokė mane vienos pamokos: nėra nieko, ką čia galėčiau padaryti – ir priėmiau, kad neprivalau nieko daryti. Tiems, kurie perėjo tokį patį procesą kaip aš, mano idėjos pasirodys visiškai tikros, kadangi jos surezonuos su kažkuo, ką jie jau žino viduje. KGB nieko nėra baisiau už žmones, kurie suvokia galintys žinoti iš vidaus ir kuriems nereikalingas išorinis autoritetas. KGB taip pats sakys, kad aš darau lygiai tą patį, kuo kaltinu juos, tai yra, paimu savo subjektyvų patyrimą ir siekiu jį paversti universaliu, siekdamas, kad jūs tai priimtumėte. Būtent tokie yra jų „gilūs“ kontraargumentai, kuriais jie naudojami siekiami neutralizuoti tuos, kurie pradėjo kvestionuoti jų VG. Tai ateina iš jų SKM (Sąmoningai Klaidinančio Mąstymo), ir jie turi labai ilgą patirtį naudodami šį mąstymą prieš kitus ir vienas prieš kitą. Tai yra tiesa, kad iš jų vaisių pažinsite juos, tačiau tai yra ne vien veiksmas, ir galite greitai išmokti juos atpažinti iš jų mąstymo.

Iš tikrųjų rašau tai ne tam, kad norėčiau, jog jūs tai priimtumėte. Aš tai rašau, nes tai yra dalis mano asmeninio proceso, kuriuo siekiu užsitarnauti savo galutinį išėjimą iš šios planetos. Turiu tai užrašyti, kad įneščiau aiškumo į savo paties protą ir pamatyčiau, ar vis dar tebesu prisirišęs prie noro pakeisti kitus ar pakeisti kažkokius dalykus šiame planetiniame vienetė. (Man kilo pagunda parašyti „šioje sumautoje planetoje“, tačiau tai būtų vertybinis vertinimas, kuris yra vienas iš akivaizdžiausių prisirišimą rodančių ženklų.)

Atvirai sakant, mano mielieji, man visiškai nusišvilpt, kaip jūs ar KGB reaguosite į šią knygą. Suprantu, kad jos rašymas yra visiškai subjektyvus procesas. Jūsų šios knygos skaitymas taip pat bus visiškai subjektyvus procesas. Tačiau štai kokia yra reali situacija.

KGB tiki, kad jeigu jiems pavyktų savo subjektyvų patyrimą paversti universaliu (priverčiant visus žmones šioje planetoje jį priimti), tuomet virš Žemės egzistuojančios karalijos valdžia privalėtų priimti KGB ir įleisti juos į karaliją. Realybėje, vienintelis būdas ištrūkti iš šios planetos yra pakelti savo subjektyvų patyrimą iki tokio taško, kuriame nustotumėte su juo tapatintis. Pamatytumėte, kad jis yra subjektyvus, ir užuot mėginę paversti jį universaliu, priimtumėte, kad jis visada bus ir gali būti *tik* subjektyvus. Ir tuomet jūs suvokiate, kad esate daugiau nei subjektyvus patyrimas.

Tai suvokti man prireikė beveik dviejų milijonų (aš pasakiau 2 000 000) metų šioje planetoje. Jūs turite sekti savo procesu šiam suvokimui pasiekti. Visgi šiame kelyje sutikau mokytojų, kurie man padėjo. Mes iš tiesų turime patirti tam tikrą patirčių kiekį šioje planetoje, kad galėtume tapti pasiruošę pamatyti mano aprašytą dinamiką. Tačiau neprivalome patirti kiekvieno įmanomo patyrimo, kadangi iš tiesų galime pasimokyti iš kitų patirčių. Kaip kad man padėjo kiti, galbūt mano pasakojimas galės padėti jums; ne per aklą tikėjimą, bet sužadindamas vidinį patyrimą jūsų viduje.

***

Iš esmės, gyvenimas šioje planetoje yra progresuojantis procesas, kuriame savo kelionę pradėdame žemesniame savimonės lygmenyje ir palaipsniui (kartais agoniškai lėtai) kylame į aukštesnį savimonės lygmenį. Kiekvieną šios kelionės žingsnį sužadina nubudimo iš žemesnio tapatumo jausmo patyrimas. Suvokiame: „O, bet aš nesu ši ribota savastis; aš esu daugiau nei ši savastis.“ Tai yra LDN (Labai Džiaugsmingas Nubudimas).

Šis patyrimas gali būti sužadindamas dviem būdais. Pirmasis būdas yra patirti fizinį patyrimą, kuris tuomet sukelia pokytį prote. Tačiau vienintelis būdas, kuriuo mes galime tai pasiekti per protingą laiko tarpą (ir du milijonai metų iš tiesų yra ganėtinai neilgas laiko tarpas, atsižvelgiant į užduoties sudėtingumą), yra taip pat patirti keičiančius patyrimus, kurių

sužadanimui nebūtų reikalinga fizinė patirtis (kurioms visada reikia laiko, kartais labai daug laiko ir kartojimų). Kitaip tariant, patirtume patyrimą, kuris būtų sugeneruotas pačiame prote (be būtinybės patirti fizinį patyrimą), dėl iš už proto ribų atėjusio įkvėpimo. (Būtent tai KGB gąsdina labiausiai).

Vienas iš būdų, kuriuo galime patirti šią vidinę keičiančią patirtį (tą patirtį, kurią KGB su visais savo VG įnirtingai neigia) yra pasisemti įkvėpimo iš kitų būtybių išgyventų patirčių ir įgytų įžvalgų. Tad galbūt ši mano rašoma istorija galės sužadinti pokytį kituose. O galbūt tai, jog ką tik šitai pasakiau, rodo, kad kol kas dar iki galo neįveikiau savo troškimo pakeisti kažką šioje planetoje, to troškimo, kuris čia mane ir atvedė.

Tad aš šito (sąmoningai) nerašau tikėdamasis kažką kažkuo įtikinti. Rašau tai dėl to, kad suvokiau ir priėmiau, jog turiu teisę būti įsikūnijime Žemėje. Turiu teisę būti tuo, kuo esu, tai reiškia, jog turiu teisę peržengti KGB ir jų PIN apibrėžtą standartą, ką reiškia būti žmogumi. Turiu teisę išreikšti save. Turiu teisę papasakoti savo istoriją.

2

Labai gerai žinau, kad kai kurie žmonės interpretuos šioje knygoje perduodamas idėjas kaip turinčias kažkokį universalų tikrumą, galbūt netgi autoritetą. Nesakau, kad jos tai turi, ir nesakau, kad jos to neturi. Aš tik sakau, kad bet koks tikrumas ar autoritetas, kuriuos *jūs* suteikiate šiai knygai, yra visiškai nulemti jūsų asmeninio patyrimo. Aš atsisakau mėginti perkelti *savo* asmeninį patyrimą *jums*.

Tai pasakius, asmeninis patyrimas gali būti subjektyvus arba jis gali būti individualus. Mes visi turime išorinį protą arba asmenybę, ir kai per ją žvelgiame į pasaulį, mūsų patyrimas yra visiškai subjektyvus. Tačiau mes taip pat turime gebėjimą išeiti iš išorinės asmenybės ir išgyventi patyrimą, kuris nebūtų subjektyvus, bet vis dar tebebūtų individualus. Tam reikia priimti tikrai tai, kam jaučiate patvirtinimą giliai savo viduje, užmegzdami ryšį su ta savo dalimi, kuri atėjo iš už subjektyvaus patyrimo lygmens ir gali tenai sugrįžti, kai išspręsite jus čia atvedusią mįslę. Galėtume tai palyginti, kai stovite tam tikroje vietoje žvelgdami į kraštovaizdį. Jeigu esate užsidėję spalvotus akinius ir to nežinote, jūsų patyrimas yra subjektyvus. Kai nusiimate akinius, jūsų patyrimas nebėra subjektyvus, tačiau jis vis dar tebėra individualus, kadangi žiūrite į kraštovaizdį iš lokalizuotos perspektyvos taško. Kitaip tiesiog ir negali būti, kol esate fiziniame kūne tankios materijos planetoje.

Tad dabar matote, kad pirmesnėje pastraipoje jau atsitrenkiau į „ideologines lubas“, apibrėžtas kelių populiarių VG šioje planetoje, ir jas pažeidžiau. Ką apie jus sako dauguma populiariausių VG? Jie sako, kad esate iš prigimties ribota būtybė, esate jums nepavaldžių veiksnių produktas, kurie buvo nulemti tolimo dievo danguje, atsitiktinių pokyčių ar nekintančių gamtos dėsnių. Tiesą sakant, nė vienas iš mūsų nesame iš prigimties ribota būtybė. Savo kelionę pradedame su labai stipriai lokalizuotu savasties jausmu, tačiau turime potencialą plėsti savo savasties jausmą, ir nėra jokių įgimtų limitų, kiek toli galime nueiti šiame

procesė. Jokia mūsų išorėje esanti jėga iš tiesų negali apriboti savimonės plėtros.

Žemės planetoje KGB sugebėjo daugumą žmonių įtikinti, kad tokios ribos egzistuoja. Jie naudojami religijomis, politinėmis ideologijomis ir materializmu, apibrėždami jus kaip ribotą būtybę. Jie tai daro, kaip sakiau, dėl savo obsesinio-kompulsinio troškimo mus kontroliuoti, kas yra jų JAV padarinys, įskaitant jų absoliučiai ydingą tikėjimą, kad jie gali suteikti savo subjektyviam patyrimui universalų tikrumą ir autoritetą.

Tad Žemėje turime keistą situaciją. Realybėje, jokia už jūsų ribų esanti jėga negali apriboti jūsų savimonės plėtros. Tačiau dauguma žmonių tiki, kad jų saviplėtra yra ribota, ir tai, tiesą sakant, turi tam tikrą laikiną „tikrovę“. KGB yra išorinė jėga ir jiems pavyko daugumą iš mūsų įtikinti, kad mūsų saviraiška yra ribota. Ir kol *tikėsite*, kad esate riboti, *būsite* riboti. O tiksliau, elgsitės taip, tarsi būtumėte riboti, o tai reiškia, kad galėsite būti kontroliuojami.

Ar suvokiate esminę Žemės ir kitų tankios materijos planetų ironiją? Kadangi materija yra tokia tanki, atrodo, jog turime labai ribotą gebėjimą pakeisti materiją. Tai sustiprina iliuziją, kad esame bejėgės būtybės. Kol tikime savo ribotumu, esame daug labiau linkę pasiduoti KGB kontrolei. Tai reiškia, kad kol tikime, kad turėtume leisti jiems mus kontroliuoti, jie iš *tiesų* mus kontroliuoja. Tačiau jų kontrolė yra paremta iliuzijos, iš kurios ji kyla, išsaugojimu. Ir būtent dėl to jie yra pasiruošę imtis visų įmanomų priemonių, kad nutildytų tuos, kurie meta iššūkį centrinei iliuzijai, leidžiančiai jiems toliau tikėti, kad jie viską kontroliuoja. Kaip paaiškinsiu vėliau, mačiau, kiek toli jie yra pasiruošę eiti. KGB iš tiesų turi obsesinį-kompulsinį poreikį jausti, kad viską kontroliuoja, ir jie yra visiškai kontroliuojami šio poreikio. Negalite siekti kontroliuoti kitų, patys nebūdami kontroliuojami.

Bet nukrypau nuo temos. Tiesą sakant, šį skyrių norėjau pradėti žodžiais: „Seniai seniai, tolimoje karalystėje už materialios visatos ribų.“

Vėlgi, atsimušame į VG nubrėžtas lubas. Kai kurie iš jų sakys, kad už materialios visatos ribų nieko nėra. Kiti sakys, kad egzistuoja kažkoks

tolimas dangaus pasaulis, tačiau jame gyvena tik tobulos būtybės, o kadangi jūs esate iš prigimties ydingi, negalėjote iš tenai ateiti.

Visa tai yra melas, sukurtas jums kontroliuoti. KGB tiki, kad jeigu nubusite tam, kas iš tiesų esate, tai sukels didžiausią grėsmę jų valdžiai Žemėje (ir šį kartą jie yra teisūs). Tad jie padarė viską, ką galėjo sugalvoti su savo CŽV, kad įtikintų jus kažkokia fantazija apie tai, kas jūs esate, iš kur atėjote ir ką galite padaryti šioje planetoje. Na o dabar, norėčiau jums papasakoti, ką aš atradau apie tai, kas mes iš tiesų esame.

***

Jūs nesate materialios visatos produktas. Jūs gimėte ne šioje visatoje. Jūs atėjote iš kitos karalijos ir iš pradžių įžengėte į šią visatą visiškai kitokioje savimonės būsenoje nei esate šiuo metu. Per labai ilgą laiką, per kurį buvote įsikūniję daugelyje skirtingų fizinių kūnų šioje ir kitose planetose, susikūrėte savo dabartinį tapatumo jausmą, savo dabartinį savasties jausmą. Jūs susikūrėte šią savastį reaguodami į galimai labai smurtinius ir skaudžius patyrimus, kuriuos patyrėte šioje visatoje ir konkrečiai šioje planetoje. Ištrūksite iš šios ribotos karalijos tikrai leisdami šiai reakcinei savasčiai palaipsniui mirti, tuo pat metu sugrįždami į savo pirminį tapatumo jausmą, į savo pirminį nekaltumą. Ir čia, žinoma, susiduriame su dar viena problema, kadangi tai, ką čia ką tik pasakiau, prieštarauja visiems Žemėje egzistuojantiems VG.

Žemė yra tankios materijos planeta. Iš milijardų planetų materialioje visatoje, kuriose egzistuoja savimonę turinčios gyvybės formos, tik nedidelė jų dalis turi tokią tankią materiją kaip Žemė. Dauguma savimonę turinčių būtybių, priklausančių mūsų visatai, savo evoliucijoje dabar jau yra pasiekusios tokį savimonės lygį, kad gyvena planetose, kuriose materija yra daug mažesnio tankumo ir todėl ji yra elastiškesnė, labiau reaguojanti į protą.

Tankios materijos planetos funkcija yra tarnauti paskutine pagalbos stotele būtybėms, kurios dar nenorėjo priimti fundamentalaus materialios

visatos suvokimo, tai yra, kad materija paklūsta protui. Taip, priešingai nei jums teigia visi Žemėje egzistuojantys VG, materija prisiima formą, kadangi ją veikia savimonę turintys protai (įskaitant ir jūsų protą, nors ne vien jūsų). Kai tai priimate, galite pradėti įsikūnyti mažesnio tankumo planetose, ir tai jums palengvina vystyti savo gebėjimą sąmoningai formuoti materiją, naudojant visus keturis savo proto lygmenis. Žinoma, dauguma mūsų savo kelionę pradėjome mažesnio materijos tankumo planetose.

Per nepaprastai ilgą laiką, per kurį egzistavo mūsų materialioji visata, būdama savimonę turinčių būtybių namais, didžioji dalis jos gyventojų priėmė šį faktą. Labai nedidelis procentas nenorėjo to padaryti, ir tam gali egzistuoti tik viena priežastis. Šios būtybės nenori pripažinti, kad jos pačios susikūrė fizines aplinkybes, su kuriomis susiduria materialioje visatoje. Jos neturėjo noro prisiimti atsakomybės už save ir savo situaciją. Siekiant suteikti joms dar vieną galimybę, jos buvo perkeltos į tankios materijos planetas.

Žinau, kad tai gali atrodyti prieštaringa. Juk tokios materijos tankumo planetoje kaip Žemė yra lengva patikėti, jog mūsų protai neturi galios formuoti materijos ir mūsų aplinkybes kuria visiškai mums nepavaldžios jėgos, ar tai būtų kažkoks dievas danguje, kažkokia kitų žmonių grupė ar kažkokie gamtos dėsniai. Tad gali atrodyti, jog materijos tankumas tik dar labiau padeda sustiprinti iliuziją, jog mes nesukūrėme savo aplinkybių.

Suprantu, kad tai gali atrodyti kaip paradoksas. Kam perkelti nuo iliuzijos kenčiančias būtybes į tokią aplinką, kuri tik dar labiau sustiprina iliuziją? Priežastis paprasta. Būtybės, kurios atėjo į Žemę, neturėjo noro semtis įkvėpimo iš kitų. Joms reikalinga fizinė patirtis, kad jų protas galėtų pasikeisti, ir tai turi būti ekstremali patirtis. Būtent tai jos gauna Žemėje. Kadangi materija yra tokia tanki, yra įmanoma sukurti labai žiaurias fizines aplinkybes, kurios sukelia didžiules kančias. Jums tereikia pavartyti istorijos knygas, kad suprastumėte, ką turiu omenyje. Labiausiai trikdantis faktas yra tai, kad didžioji dalis šiuo metu Žemėje įsikūnijančių žmonių nėra atviri mokytis lengvuju būdu, tad jie (žinoma, nesąmoningai) užsirašė į SSM (Skaudžių Smūgių Mokyklą).

Žinau, jog tai skamba paradoksaliai, tačiau kai kalbame apie Žemėje dominuojantį mąstymą, jis visas yra persmelktas paradoksų (kaip vėliau paaiškinsiu). Tad realybė yra tokia, kad kai būtybės nenori klausyti kitų, jos gali pasikeisti tik pamatydamos savo mąstymą įkūnytą tokiu ekstremaliu laipsniu, kad galiausiai patiria LGN ir pradeda kvestionuoti jų planetiniame viename vyraujančią mąstymą. Ankstesniais amžiais noras kvestionuoti PIN buvo ribotas, tačiau šiame amžiuje daug milijonų žmonių pasiekė tokį savo asmeninio išsivystymo lygmenį, kad yra pasiruošę kvestionuoti, kokioje jie yra planetoje ir kodėl čia yra tiek daug kančių. Jie yra pasiruošę patirti LDN virtinę.

Truputį nuklydau, mėgindamas jums duoti bazinį paaiškinimą, tad norėčiau grįžti prie to, ką iš tiesų mėginau pasakyti. Žemė turi tam tikrą skaičių būtybių, kurios buvo sukurtos pradėti savo evoliuciją šioje planetoje, kai ji buvo tyresnėje būsenoje. Tačiau ji taip pat turi labai didelį skaičių būtybių (dabar sudarančių daugumą), kurios atvyko iš kitų planetų. Kai kurios čia yra dėl to, kad neišlaikė iniciacijos prisiimti atsakomybę už savo proto kūrybinius gebėjimus. Kitos čia atėjo dėl įvairių savo apsibrėžtų gelbėjimo misijų, mėgindamos atnešti pozityvų pokytį į šią tankios materijos ir žemos sąmonės planetą (šios būtybės neišlaikė kitos iniciacijos, kurią aprašysiu vėliau). KGB čia yra dėl dar kitos priežasties, kurią taip pat paaiškinsiu vėliau.

Tad mano mintis yra tokia, jog kadangi mes atvykome iš tiek daug skirtingų vietų, yra labai sunku pasakyti kažką bendro, kas mus čia atnešė ir kokios buvo mūsų ankstesnės patirtys. Tai yra viena iš priežasčių, kodėl žmonėms yra taip sunku tarpusavyje susikalbėti ir pajauti pamatinę bendrystę. Kita priežastis yra KGB dirbtinai sukurti konfliktai. Tad, vėlgi, galiu jums tik papasakoti savo asmeninę istoriją, ir tikriausiai joje bus *kažkas*, bet tikriausiai ne *viskas*, kas tiks ir jums.

***

Gerai, tikriausiai jau pastebėjote, kad mėgstu nuklysti į lankas, tačiau iš dalies taip yra dėl didžiulio atotrūkio tarp šioje planetoje egzistuojančio PIN ir pagrindinių istorijos, kurią jums papasakosiu, ingredientų. Nuolatos susiduriu su tuo, kad mėgindamas kažką paaiškinti, kas man yra savime suprantami dalykai, turiu duoti daugiau informacijos tiems, kurie nėra tuo pačiu keliu, kuriuo ėjau aš. Savo atsiradimo istoriją buvau pradėjęs šiais žodžiais: „Seniai seniai, tolumoje už materialios visatos egzistuojančioje karalystėje.“ Net ir šitai, žinoma, peržengia PIN, tad leiskite man jums papasakoti šiek tiek plačiau.

Mokslas šioje planetoje pagaliau pasiekė lygmenį, kuris daugumoje kitų planetų buvo pasiektas mažiausiai prieš pusę milijardo metų (nors, jeigu kalbėtume sąžiningai, reiktų pasakyti, kad Žemėje šis lygmuo buvo pasiektas keliose ankstesnėse epochose, kurios šiuo metu didžiąja dalimi yra užmirštos ir neigiamos visų VG). Tai yra lygmuo, kuriame mokslas galutinai įrodė, jog gyvename visatoje, kurioje viskas yra sukurta iš energijos. Tai yra reikšminga, kadangi materija, kaip ją suvokia žmonės Žemėje, nereaguoja į protą, kaip žmonės suvokia protą. Kai žmonės suvokia, kad materija yra sukurta iš energijos, jie mato, kad mintys taip pat yra energijos forma. Kadangi visa energija yra sukurta iš bangų, o bangos gali sąveikauti, minčių energija iš tiesų gali veikti kitas energijos formas. Kai suvokiate, jog tai, ką jūsų jauslės jums rodo kaip kietą materiją, iš tiesų yra sukurta iš vibruojančios energijos, galite ganėtinai greitai atlikti pokytį ir priimti, kad protas gali veikti materiją – ar bent jau bazinę energiją, iš kurios yra sukurta materija.

Sakau, galite „ganėtinai greitai“ atlikti šį pokytį, kadangi Einšteinas įrodė, jog materija yra energija 1905 metais, o didžioji dauguma žmonių, tarp jų mokslininkai ir filosofai, dar net nepradėjo suprasti, ką tai iš tiesų reiškia. Iš dalies taip yra dėl to, kad KGB naudojo savo VG filosofinėms išdavoms neigti, bet taip pat ir dėl to, kad tiek daug žmonių vis dar nenori priimti atsakomybės už savo protų kūrybines galias. Tai sparčiai keičiasi, ir vis daugiau žmonių atveria savo protą naujam būdai žiūrėti į realybę.

KGB šiandien neigia mūsų protų galią, nes tiktai priversdami mus neigti savo protų galią jie sugebėjo primesti mums savo valdžią. Tiktai laikydami mus šioje neigimo būsenoje jie gali išsaugoti mums savo valdžią. Tiktai išlaikydami mus savo valdžioje, jie gali pratęsti savo egzistavimą, kaip vėliau paaiškinsiu.

Kadangi viskas yra energija, ir kadangi energija yra vibracija, materiali visata nėra uždaras, izoliuotas vienetas. Žinome, kad egzistuoja garsai, kurių mūsų ausys negali girdėti, ir šviesos formos, kurių mūsų akys negali matyti. Taip yra dėl to, kad visas mūsų pasaulis yra sukurtas iš vibracijų. Žemė yra sukurta iš energijos, kuri vibruoja vienais iš žemiausių dažnių mūsų pasaulyje. Štai kodėl mums yra taip sunku (nors jokių būdu nėra neįmanoma) tiesiogiai patirti karaliją, kuri egzistuoja už mūsų juslių aptikimo ribų. Ir taip pat dėl šios priežasties yra labai lengva neigti, kad tokios karalijos egzistuoja, ir KGB pilnai tuo pasinaudojo. Iš esmės, visų šioje planetoje egzistuojančių VG tikslas yra neleisti jums tiesiogiai patirti už materialios visatos ribų egzistuojančios karalijos (ir tai apima daugumą religijų).

Visa materiali visata vibruoja aukštesniais dažniais už Žemę, ir daugelis gyvenamų planetų egzistuoja daug aukštesniuose dažniuose. Už materialios karalijos egzistuoja kiti vibracijos lygmenys. Galėtume tai grubiai palyginti su garso skale, kurioje garsai gali būti padalijami į oktavas. Žemiausiuose dažniuose randame žemiausius garsus, o aukštesnėse oktavose randame aukštesnius garsus.

Pakilę virš materialios oktavos, įžengiame į vibracijų lygmenį, kurį vadinsiu emocine oktava. Būtent čia yra formuojamos mūsų emocijos. Virš jos yra mentalinė oktava, kurioje atsiranda mūsų mintys. Aukščiausiam mūsų pasaulio lygmenyje yra identiteto karalija, kurioje yra apibrėžiamas mūsų giliausias tapatumo jausmas. Virš identiteto karalijos randame karalijas, kurios priklauso aukštesnei kategorijai, kadangi jos yra pasiekusios amžinumą. Keturios mūsų pasaulio oktavos tebėra laikinos, tai reiškia, kad jų gyventojai (tai yra, mes) dar nepakėlė jų į pakankamai aukštą lygmenį, kad jos pasiektų amžinumą. Egzistuoja keletas aukštesnės

karalijos lygmenų, kurie pasiekė amžinumą, tačiau dabar apie tai nekalbėsiu.

3

Aš pats gimiau žemiausiame aukštesnės karalijos lygmenyje, tame lygmenyje arba sferoje, kuri pasiekė savo amžinumą prieš pat mūsų pasaulio sukūrimą, kuris buvo sukurtas kaip sekanti kūrybinės grandinės grandis. Aš turėjau du „tėvus“, kurie sukūrė mano esybės šerdį – tai, ką galėtume pavadinti mano aukštesniuoju aš, dvasiniu aš arba (kas būtų labiau techniškas terminas) AŠ ESU Esatį. Yra sunku tai aprašyti tais ribotais žodžiais, kurie šiuo metu yra naudojami šioje planetoje (dėl KGB manipuliacijos žodžiu), tačiau grubiai tai galėtume paaiškinti sakydami, kad mano AŠ ESU Esatis yra unikali, individuali būtybė, sauganti mano individualumo pirminę matricą. Jūs, žinoma, turite savo AŠ ESU Esatį.

Mano AŠ ESU Esatį galima apibūdinti kaip savimonę turinčią būtybę, tačiau ji buvo sukurta su lokalizuotu savimonės jausmu. Ji, kaip ir viskas sukurtame pasaulyje, buvo sukurta augti. Kaip mano AŠ ESU Esatis plečia savo savimonę? Pasiūsdama mane į laikiną pasaulį. Aš esu savo AŠ ESU Esaties tąsa ir aš esu, taip sakant, jos bilietas į nemirtingumą. Būtent per mano patirtis ir pasiekimus laikiname pasaulyje mano AŠ ESU Esatis plečia savo savimonę. Man išlaikius paskutinį egzaminą laikinoje mokykloje, mano AŠ ESU Esatis įgis nemirtingumą, kaip jį įgysiu ir aš, susivienydamas su savo Esatimi.

Galite paklausti, kodėl AŠ ESU Esatis nenusileidžia pati. Viena iš priežasčių yra, kad Esatis pasilieka aukštesnėje karalijoje, kurioje jos negali sužaloti ir sunaikinti jokie laikinajame pasaulyje vykstantys dalykai. Kita priežastis yra, kad AŠ ESU Esatis yra tokia sudėtinga, jog ji negalėtų įtilpti į laikinajame pasaulyje galinčius egzistuoti kūnus. Trečia priežastis yra, jog tam, kad mano Esatis ir aš galėtume pilnai patirti mano keliones po laikinąjį pasaulį, Esatis privalo likti aukštesnėje karalijoje, kad galėtų patirti mano patyrimus iš tos perspektyvos. Mano Esatis patiria viską, ką patiriu aš, tačiau ji tai daro iš išorės, nebūdama tiesiogiai to veikiama. Tai leidžia Esačiai pasinaudoti bet koku patyrimu, kad ir kaip tai patirčiau aš,

pozityviai gyvenimo pamokai išmokti. Kodėl tai yra taip stublinančiai svarbu paaiškės vėliau.

Laikinojo pasaulio gyventojai dar nepasiekė sąmonės lygio, kuriame būtų visiškai transcendavę subjektyvumą. Tai sakydamas turiu omenyje, kad dauguma jų vis dar tebelaiiko save atskiromis būtybėmis ir todėl nepatiria, kad visa gyvybė yra viena. Tankios materijos planetoje, kokia yra Žemė, tai reiškia, kad žmonės nesuvokia, jog tai, ką jie daro kitiems, jie taip pat daro sau. Jie mano, kad galės išsisukti darydami kažką kitiems ir jų pačių tai nepalies. Galite aiškiai matyti, kad ši iliuzija vis dar tebėra labai gaji Žemėje (ir tik iš dalies dėl materijos tankumo, labiau dėl sąmonės tankumo).

Trumpiausiu būdu apibūdinti tankios materijos planetą galėtume prisiminę seną lipduką: „Šūdas gaunasi.“ Galėtume tai perrašyti šitaip: „KGB gamina šūdą.“ Jeigu AŠ ESU Esatis nusileistų į laikinąjį pasaulį, ji galėtų būti sužalota ar netgi sunaikinta. Kadangi sukurti AŠ ESU Esatį reikalingos didžiulės pastangos, sukuriant ją su tokiu individualumu, kuris skirtųsi nuo daugybės trilijonų kitų individualių būtybių, egzistuojančių visame mūsų pasaulyje, nė viena sveiko proto būtybė tuo nerizikuotų. Tad mano AŠ ESU Esatis pasiuntė *mane* į laikinąjį pasaulį.

Tad kas gi aš tuomet esu? Aš esu niekas – nesu joks dalykas. Negalite manęs apibrėžti ribotais žodžiais, kurie šiuo metu yra naudojami Žemėje. Galime priartėti prie apibrėžimo sakydami, kad aš esu grynoji sąmonė. Mano AŠ ESU Esatis turi individualumą, o aš neturiu. Aš neturiu jokios asmenybės, jokio individualumo. Turiu savimone, tačiau ne tokią savimone, kuri būtų sukoncentruota specifiniame aš. Žinau, kad tai skamba paradoksaliai, ir man prireikė kelių milijonų Žemės metų išspręsti šią mįslę. Žinau, kad tai skamba labai trikdančiai, kadangi mes tiesiog desperatiškai siekiame išsaugoti savo individualumą. Brutalus faktas yra toks, jog tam, kad galėtume atrasti savo *nemirtingą* tapatumą, privalome leisti savo *mirtingam* tapatumui kasdien mirti.

Tačiau koks tai yra individualumas? Ką tik sakiau, kad AŠ ESU Esaties individualumas negali mirti. Na, savastis, kuri aš esu, gali nusileisti į laikinąjį pasaulį, tačiau ji taip pat negali mirti. Aš esu niekas,

nes manęs niekas šiame pasaulyje neapibrėžia, o tai reiškia, kad manęs negali pakeisti ar sunaikinti jokie šiame pasaulyje egzistuojantys dalykai. Tai taip pat reiškia, kad aš nieko negaliu šiame pasaulyje padaryti. Galiu stebėti, kas vyksta šiame pasaulyje, bet negaliu jo patirti iš vidaus ir negaliu veikti.

Kad galėčiau patirti šį pasaulį iš vidaus ir galėčiau kažką čia nuveikti, turėjau susikurti indą. Šis indas turėjo būti sukurtas iš keturių šį pasaulį sudarančių energetinių dažnių lygmenų. Prieš nusileisdamas į šį pasaulį (kas įvyko labai seniai, matuojant žemišku laiku), turėjau susikurti indą, sudarytą iš identiteto „kūno“ (apibrėžiančio, kaip aš save matau santykyje su šiuo pasauliu), mentalinio kūno (apibrėžiančio mano mintis santykyje su tuo, kaip šis pasaulis veikia ir ką aš čia galiu daryti), emocinio kūno (apibrėžiančio mano emocijas, susijusias su šiuo pasauliu) ir fizinio kūno, kuris man leidžia kažką veikti fizinėje oktavoje gyvenamoje planetoje. Būtent šiame sielos inde buvo apibrėžtas mano pasaulietiškas individualumas. Pirminį tapatumą, žinoma, keitė ir formavo visi dalykai, kuriuos patyriau laikinajame pasaulyje, o ypač neįtikėtinais smurtinės ir destruktivos patirtys, kurias patyriau Žemėje.

***

Aš sukūriau šiuos keturis žemesnius kūnus saugiame identiteto oktavos lygmenyje, prižiūrimas patyrusių vedlių. Kai mano vedliai ir aš nusprendėme, jog mano indas yra paruoštas, pirmą kartą nusileidau į fizinį įsikūnijimą planetoje. Ši planeta buvo ne Žemė, o kita planeta, su daug aukštesniu kolektyvinės sąmonės lygmeniu ir daug mažesniu materijos tankumu nei šiuo metu matome Žemėje. Tai yra svarbu dėl to, kad mano pirmojoje planetoje nebuvo jokių smurtinių ir destruktivių pasireiškimų, kurie yra taip plačiai paplitę Žemėje. Tam reikalingas platesnis paaiškinimas.

Visas mūsų formų pasaulis sudaro tam tikrą grandinę, kurioje kiekvieną grandį sukuria prieš ją atsiradusi grandis. Viena grandis grandinėje, viena

sfera, savo kelionę pradeda kaip laikinas pasaulis, o tuomet, per sąmoningą joje gyvenančių būtybių bendrakūrimą, ji pasiekia amžinumą. Mūsų laikiną pasaulį sukūrė savimonę turinčios būtybės karalijoje, kuri amžinumą pasiekė kaip tik prieš mus. Tiesą sakant, mūsų pasaulis yra septintoji grandis arba sfera mūsų visuminiame pasaulyje. Tai reiškia, kad buvo dar šeši pasauliai, kurie pasiekė amžinumą prieš mūsų.

Savimonę turinčios būtybės, kurios sukūrė mūsų pasaulį, savo kelią pradėjo šeštoje sferoje ir išvystė savo kūrybinius gebėjimus iki tokio lygmens, kuriame galėjo pakelti savo pasaulį į amžinumo būvį. Kai kurios iš šių būtybių tuomet pasirinko sukurti sekančią sferą – tą, kurioje mes gyvename. Po to, kai sukūrė keturis materialaus pasaulio lygmenis (iš savo pačių substancijos), jos tuomet sukūrė (iš savo pačių esybės) būtybes su savimone ir pasiuntė jas (mus) į keturis naujo pasaulio lygmenis. Mums yra skirta vystyti savo kūrybinius gebėjimus (kaip tą darė mūsų dvasiniai tėvai), kol galėsime kolektyviškai pakelti savo pasaulį į amžinumą.

Galite paklausti, kodėl pasaulis nėra tiesiog sukuriamas amžinumo būsenoje? Taip yra dėl to, kad pasaulių kūrimo tikslas yra suteikti savimonę turinčioms būtybėms galimybę savo kelionę pradėti su labai lokalizuotu savasties jausmu ir palaipsniui jį išplėsti iki aukščiausio savimonės lygmens (kuris taip toli pranoksta mūsų, kad net negaliu jo aprašyti). Kad galėtume eiti per šį procesą, privalome turėti visiškai laisvą valią. Tai reiškia, jog privalome turėti absoliučią laisvę susikurti bet kokias sąlygas, kokias tik norime, ir tuomet patirti savo pačių kūrimus.

Kadangi savo kelionę pradėdame su labai lokalizuotu savasties jausmu, turėtų būti nesunku matyti potencialų pavojų. Pasaulis yra tarpusavyje susijusi visuma. Priešingai nei mus norėtų įtikinti KGB, Žemė nėra atskiras vienetas, plūduriuojantis kosmose. Mes esame susiję gilesniame lygmenyje nei materija, esame susiję su visa materialia visata, su visais keturiais jos lygmenimis (mokslas jau iš tiesų įrodė nelokališkumą, tačiau KGB neleido, kad tai paveiktų PIN). Visa gyvybė yra viena, ir todėl tai, ką daro vienas individas, savimonę turinti būtybė, veikia visumą. Augimo proceso tikslas yra palaipsniui plėsti savo sąmonę,

kol jūs taip pat suvoksite, jog nesate atskira būtybė, bet esate visumos dalis.

Savo kelionę pradėdame su tokiu lokalizuotu savasties jausmu, jog yra beveik neišvengiama, kad naudosite savo kūrybinius gebėjimus neatsižvelgdami į visumą. Tikrai iš pradžių sąmoningai nežeisite kitų, tačiau galite labai lengvai tai padaryti patys to nesuvokdami. Jeigu būtumėte sukurti amžiname pasaulyje, viskas, ką darote, taptų amžina. Tad esate sukuriami laikiname pasaulyje, kuriame galite lengvai panaikinti tai, ką sukūrėte. Idėja yra tokia, jog savo kelionę pradėdami tokioje lokalizuotoje sąmonės būsenoje, neišvengiamai sukursite dalykus, kuriuos vėliau norėsite pakeisti.

Galėtume sakyti, jog norėdami laisvai ir savanoriškai prisijungti prie amžino pasaulio, turime gauti galimybę panaudoti savo laisvą valią visais įmanomais būdais, tarp jų ir veikdami kaip atskiros būtybės, galinčios daryti ką nori, kad ir kokias pasekmes tai sukeltų visumai. Tiktai tuomet, kai mums bus gana šios patirties, galėsime prisijungti prie amžino pasaulio, kuriame niekada nesirinktume kenkti visumai ar kitoms būtybėms. Tiesiog nėra kito būdo patirti visą laisvos valios veikimo spektrą.

***

Kai pirmą kartą ateinate į įsikūnijimą laikiname pasaulyje, iš pradžių kuriate kažką pagal savo dabartinę sąmonę. Patirdami rezultatus visuose keturiuose lygmenyse, išplečiate savo sąmonę. Tai jums leidžia sukurti kažką pažangesnio, kažką, kas yra *daugiau*, tai reiškia, jog tai ateina iš aukštesnio sąmonės lygmens. Tuo būdu jūs laipsniškai plečiate savo sąmonę per tiesioginį patyrimą. Užbaigę šį procesą ir pasiekę aukščiausią savimonės lygmenį, įgyjate tiesioginį visų kūrybinio proceso lygmenų patyrimą, tai reiškia, jog giliau vertinate tvaraus pasaulio sukūrimo sudėtingumą. Kodėl tai yra svarbu, paliksiu vėlesniam laikui, kadangi tai pernelyg toli peržengia PIN.

Nors mes visi savo kelionę pradedame su lokalizuotu savasties jausmu, savo kūrybinio proceso nepradedame vakuume. Mus sukūrusios būtybės taip pat sukūrė pasaulį, kuris yra tvarus. Jos iš pradžių sukūrė galaktikas, saulės sistemas ir gyvenamas planetas, kurias matote fiziniame lygmenyje (o tam, žinoma, jos pirmiausia turėjo sukurti atitinkamas struktūras trijose aukštesnėse oktavose). Tada jos sukūrė mūsų AŠ ESU Esatis ir leido joms pasirinkti, ar jos pasiųs savo pačių tąsas į naują pasaulį. Mūsų Esatys taip pat galėjo pasirinkti, į kurį iš keturių lygmenų ir į kurią specifinę planetą jos siųs savo tąsą.

Pirminės planetos, į kurias nusileidome, kažkuo priminė prarastojo rojaus idėją, kurią randate tokioje daugybėje kultūrų ir religijų Žemėje. Jos buvo sukurtos su mažesniu materijos tankumu nei randate Žemėje. Reikšminga tai yra tuo, kad nors iš tiesų turėjome fizinius kūnus, mums nereikėjo fiziškai dirbti, kad galėtume juos išmaitinti. Planetoje, kuri turi mažesnę materijos tankumą, net ir naujai sukurta būtybė gali materializuoti viską, ko reikia jos fiziniam kūnui išmaitinti, naudodama savo proto galias. Mums nėra būtina dirbti po prakaitu, kad galėtume išmaitinti savo kūnus. Mūsų kūnai yra priemonė planetai tyrinėti; jie nėra tironai, reikalaujantys visos mūsų energijos ir dėmesio savo išgyvenimui. Visos planetos iš pradžių buvo tokios, tarp jų ir Žemė. Vėliau papasakosiu, kaip Žemėje įvyko materijos sutankėjimas ir atsirado visi tie neįtikėtinais ego-centriški pasireiškimai, kuriuos matome šiandien.

Šios pirminės planetos jokių būdu nebuvo išbaigti kūriniai. Būtybės, kurios sukuria planetą, tai daro specifiskai siekdamos suteikti tiems iš mūsų, kurie vėliau įsikūnysime šioje planetoje, galimybę naudotis savo kūrybinėmis galiomis. Kadangi materija nėra tokia tanki, mes galime lengvai keisti pirmines sąlygas, ir turime dvi galimybes. Pirmoji yra, kad galime toliau statyti ant planetos kūrėjų padėtų pamatų. Mes, taip sakant, galime dauginti talentus, sukurdami aukštytyn kylančią spiralę. Kita galimybė yra išardyti šiuos pamatus, ką mes kolektyviskai padarėme Žemėje.

Augančios planetos gyventojai kolektyviskai sukurs netgi dar gražesnę planetą nei jiems buvo duota. Jie tai gali daryti, naudodamiesi savo

individualiu kūrybiškumu ir apjungdami jį su kitais. Tai vyksta, kai būtybės neturi jokių intencijų viena kitos kontroliuoti. Tai nereiškia, kad jos yra tobulos, kadangi jos vis dar tebėra reliatyviai nepatyrusios. Tačiau jeigu dauguma būtybių planetoje yra pasiryžusios mokytis, jos gali sukurti aukštyn kylančią spiralę, kuri pakelia bazinę materiją, iš kurios yra sukurta planeta, vibraciją. Gyventojai tuomet gali sukurti tokį neįtikėtiną grožį, kad jo net neįmanoma įsivaizduoti žmonėms, gyvenusiems Žemėje daugelį gyvenimų.

4

Planeta, į kurią iš pradžių nusileidau, buvo naujai sukurta planeta. Aš buvau pirmoje į įsikūnijimą joje nusileidusių būtybių bangoje. Lyginant su Žeme, ji turėjo neapsakomo grožio gamtą. Šiandien Žemėje naudojama grubia kalba tiesiog neįmanoma aprašyti mano pirmosios planetos grožio. Jeigu kada nors matėte filmą *Avataras*, galite turėti šioki tokį supratimą, kiek nepalyginamai gražesnė gali būti planeta, tačiau mano pirmoji planeta toli pranoko tai, ką filmo *Avataras* kūrėjai gebėjo įsivaizduoti su savo CŽV.

Iš pradžių įsikūnijau tarp aukštų kalnų plytinčiame slėnyje. Jie nebuvo panašūs į žemiškus kalnus, kadangi nebuvo sukurti per fizinį, geologinį procesą. Jie buvo planetą sukūrusių būtybių proto tvariniai. Šios būtybės suformavo matricą savo prote ir panaudojo kūrybines savo protų galias, nuleisdamos šią matricą per identiteto, mentalinę ir emocinę karalijas, kol planeta pasirodė fiziniame vibracijų spektre (vibracijose, kurios buvo daug aukštesnės už šiandieninės Žemės vibracijas).

Mano pirmąją gyvenamą vietą supę kalnai buvo nepaprasto grožio, švelniai apvalių formų, tačiau aukštesni už bet kokius kalnus Žemėje. Materija, iš kurios jie buvo sukurti, buvo dalinai perregima, ir žvelgiant iš toliau kalnai atrodė labiau eteriški nei fiziški. Ankstyvų rytą ir prieš nusileidžiant saulei buvo galima matyti, kaip mano planetos saulės spinduliai skverbiasi pro kalnų viršūnių keteras. Net ir naktį jie skleisdavo iš savęs blausią šviesą, tad mano planeta niekada nebūdavo visiškai tamsi. Net ir vidurnaktį buvo galima vaikščioti, nenaudojant jokios dirbtinės šviesos.

Norėčiau šio tipo planetas vadinti „natūraliomis“ planetomis, kadangi tai, ką matote Žemėje, yra visiškai nenatūralu. Tad natūralioje planetoje materija nėra visiškai kieta. Ji visada yra šiek tiek perregima ir skleidžia blausią šviesą. Tai yra priminimas, kad negyvename atskirame pasaulyje; gyvename pasaulyje, kuris yra didesnio energijų vibracijų kontinuumo

dalis. Galime tiesiogiai matyti, kad net ir tankiausios materijos formos yra sukurtos iš vibruojančios energijos.

Kai jau šiek tiek apsibrantate natūralioje planetoje, suvokiate, kad materija neegzistuoja savarankiškai. Materiją kuria energijos srautas, tekantis per emocinę, mentalinę ir identiteto oktavas, tačiau galiausiai iš tiesų atitekantis iš amžinos karalijos. Žinote, kad šis energijos srautas yra tikras, kadangi tiesiogiai stebite jį savo prote, sąmoningai suvokdami visus keturis lygmenis ir per juos tekančią energiją.

Taip pat ir gyvos būtybės mano pirmoje planetoje buvo neapsakomo grožio. Naujai sukurtoje planetoje nėra gyvūniškos gyvybės formų, tačiau paprastai egzistuoja tam tikros augalijos formos. Gyventojai gali sukurti gyvūniškos gyvybės formas ir jie gali sukurti naujas augalų rūšis. Pirmoje mano planetoje augalai turėjo nuostabius pavidalus, kadangi nebuvo ribojami labai varžančių (taip vadinamų) gamtos dėsnių, kuriuos randate Žemėje. Esant mažesnei gravitacijai augalai galėjo augti didesni ir ypač gėlės buvo neįtikėtinai didelės, su perregimais žiedlapiais, kurie kūrė neapsakomus raštus, per juos šviečiant saulės šviesai.

Kūnas, kurį turėjau šioje planetoje, šiek tiek priminė žmonių kūnus, tačiau buvo didesnis ir nepalyginamai gražesnis. Aš galėjau fiziškai matyti, kad mano kūno gyvybę palaikė ne jo paties galia ar fizinės oktavos galia. Daugelis žmonių Žemėje žino, kad mūsų fiziniai kūnai turi juos supančią aurą arba energetinį lauką, kuris iš tikrųjų yra trys aukštesnieji kūnai (identiteto, mentalinis ir emocinis). Kai kurie žmonės turi gebėjimą matyti šias auras, kaip jį turiu ir aš, ir mokslas greitai tai patvirtins, naudodamas specialias skaitmenines kameras. Pirmoje savo planetoje galėjau matyti ne tik mano fizinį kūną supančią aurą, bet ir energetinius mano auroje egzistuojančius centrus, kurie Žemėje yra vadinami čakromis.

Savo krūtinės centre, širdies čakroje, galėjau matyti nefizinę „liepsną“ su trimis klostėmis, kurių kiekviena atitiko vieną iš aukštesnių kūnų: mėlyna – identiteto kūną, geltona – mentalinį kūną ir rausva – emocinį kūną. Galėjau jausti energijos srautą, tekantį per mano keturis žemesnius kūnus, ir todėl sąmoningai suvokiau, kad viskas, ką kuriu,

yra kuriama naudojant iš aukštesnės karalijos ateinančias energijas, kurių vibracijos tuomet buvo pažeminamos per mano keturis žemesnius kūnus, kol buvo fiziškai materializuotos. Taip pat žinojau, kad šis energijos srautas palaiko mano fizinio kūno gyvybę (kaip tai vyksta net ir Žemėje).

Žemėje esame įpratę, kad viską privalome daryti su ribotomis savo fizinio kūno galiomis ar su vis dar labai ribotų technologijų galiomis. Vienintelė paralelė, kurią turime Žemėje, yra kompiuterinės programos, kuriomis naudojamės sukurti formą, kuri gali būti beveik kokia tik galite įsivaizduoti. Tad vienintelis limitas yra jūsų vaizduotė. Pirmoje savo planetoje galėjau kurti bet ką, ką tik galėjau įsivaizduoti, tačiau ne kaip vaizdą kompiuteryje. Aš tai sukurdavau kaip vaizdą savo identiteto kūne, jį sukonkretindavau savo mentaliniame kūne, suteikdavau jam momentumą savo emociniame kūne, ir tuomet nuleisdavau jį į fizinį spektrą kaip išbaigtą formą.

Žinoma, net ir Žemėje mes visi tebekuriame tuo pačiu būdu. Tik kadangi dauguma žmonių nežino apie savo tris aukštesnius kūnus, jie neturi jokio sąmoningo suvokimo arba gebėjimo valdyti tai, ką ir kaip jie kuria. Kitas veiksnys yra, kad dėl materijos tankumo reikia daugiau laiko fiziškai materializuoti formą, tai reiškia, jog mes nesuvokiame, kad mes (kolektyviškai) sukūrėme dabartines sąlygas Žemėje. Mes šiandien pjauname tai, ką labai seniai pasėjome.

***

Iš pradžių aš, žinoma, nelabai mokėjau kurti, tačiau gavau apsčiai pagalbos. Gyvenau nedidelėje bendruomenėje su daug kitų naujų būtybių ir mes visada turėjome būtybių iš aukštesnės karalijos vedimą. Šios būtybės nebuvo prisiėmusios tokio paties tankumo kūnų kaip mūsų. Visgi jos buvo prisiėmusios kūnus, kuriuos galėjome aptikti fizinio kūno joslėmis.

Mes turėjome bendruomenę, apie kurią svajoja tiek daug Žemės žmonių, tačiau labai retai pasiekia. Mes niekada nesiginčydavome ir

niekada nebūtumėte išgirdę kitus smerkiančio žodžio, kaip yra dainuojama senoje dainoje. Iš pradžių užsiėmėme įvairiais statybiniais projektais, prižiūrėti savo vedlių. Susikūrėme struktūras, kuriose galėjome gyventi, o po to sukūrėme struktūras bendruomeninėms veikloms.

Tai buvo nepaprastai nuostabi patirtis būti tokios harmoningos bendruomenės dalimi ir matyti, kaip mes visi augame sąmonėje ir kūrybiniame gebėjime kartu kurti šias struktūras. Nė vienas iš mūsų dar neturėjome kūrybinės galios savarankiškai pastatyti namą. Tačiau apjungdami savo protų galią iš tiesų galėjome sukurti tokias struktūras.

Mūsų fiziniai kūnai nepatyrė senėjimo, iš dalies dėl žemo materijos tankumo planetoje, tačiau pagrinde dėl to, kad mūsų protai neturėjo jokių dualistinių įsitikinimų ir todėl nepažemindavo energijos žemiau tam tikro vibracijų lygmens. Kiekviena planeta turi bazinį vibracijų lygmenį. Visos energijos, kurios vibruoja aukščiau šio lygmens, negriauna planetoje egzistuojančių struktūrų. Tad jeigu nenaudosite savo proto pažeminti energijos žemiau bazinio lygmens, jūsų kūnas niekada nepasens. Jūs, žinoma, galėsite jį visai formuoti laikui bėgant, padarydami jį tokiu, koks jums patinka, tačiau iš esmės galėsite išsaugoti tą patį fizinį kūną tiek laiko, kiek tik norėsite būti toje planetoje. Tad reinkarnacija nebuvo būtina. Būtina ji tampa tik tada, kai didžioji planetos gyventojų dalis įžengia į dualistinį mąstymą ir sutankina materiją, sugeneruodami daug energijos, kuri yra žemesnė už bazinį planetos lygmenį.

Toliau gyvendami savo pirmoje planetoje, palaipsniui vystote savo kūrybinius gebėjimus. Tai pagrinde reiškia du dalykus. Pirma, tai reiškia, kad išplečiate savo gebėjimą vizualizuoti struktūras ir formas. O antra, reiškia, kad išplečiate savo galią atnešti struktūras į fizinę oktavą. Net ir natūralioje planetoje didėjantis keturių materijos lygmenų tankumas reikalauja tam tikros kūrybinės galios arba momentumo, kad galėtumėte atnešti formą į fizinę ir žemiausią oktavą.

Iš pradžių buvau visiškai susikoncentravęs į save ir savo kūrybinių gebėjimų plėtimą. Nuo pat pradžių dirbau su kitais ir palaipsniui pradėjau koncentruotis į savo gebėjimo dirbti su kitais harmonijoje plėtimą. Po ilgo laiko suvokiau, kad dirbti harmonijoje yra viena, tačiau egzistuoja

aukštesnis lygmuo – vienovė su kita būtybe. Tad per šį procesą radau savo pirmąją partnerę, ir mes gyvenome didesnėje vienybėje vienas su kitu nei su kitomis būtybėmis mūsų bendruomenėje. Tačiau tai labai stipriai skyrėsi nuo Žemės planetos ir santykių, kuriuos joje matote.

Nors mūsų kūnai turėjo moterišką ir vyrišką poliškumus, kaip galėtume juos pavadinti, mes neturėjome fizinių lytinių organų. Pagrindė priežastis buvo ta, kad fizinėje oktavoje nebuvo būtinybės daugintis. Galite sakyti, kad tai skamba nuobodžiai, kadangi negalėjome mylėtis. Ir suprantu, kad daugeliui žmonių seksas leidžia trumpam prisiliesti prie karalijos, kuri egzistuoja už jų įprastinės sąmonės būsenos ribų. Tačiau mano pirmoje planetoje mes praktikavome kitokį, nelytinį apsijungimą su visais savo keturiais kūnais, kuris mums teikė daug didesnę malonumą ir pasitenkinimą už seksą Žemėje. Nemėginu menkinti sekso. Lyginant su daugeliu kitų žemiškų veiklų, tai gali būti ganėtinai transcendentinė patirtis, tačiau palyginus su veiklomis mano pirmoje planetoje, jis visiškai nublanksta. Skirtumo tiesiog neįmanoma aprašyti, kadangi ši planeta nesuteikia jokio atskaitos taško, leidžiančio jums susiderinti su tuo, ką aš pradėjau prisiminti.

***

Aš ir mano pirmoji partnerė kartu gyvenome daugelį metų visiškoje harmonijoje, palaikydami vienas kito augimą. Galiausiai supratome, kad nustojome patirti maksimalų augimą. Išsiskyrėme visiškai pozityviai. Mano partnerė vėliau susirado kitą partnerį, o aš nusprendžiau persikelti į vieną iš miestų, kurie dabar jau buvo išvystyti mano pirmoje planetoje. Persikėliau į savo planetos kultūrinę sostinę, ir čia pasinėriau į bendruomenines veiklas, pagrįdė į teatrą ir scenos menus.

Mūsų kuriami teatro vaidinimai turėjo tikslą padėti žmonėms augti, labiau įsisąmoninant savo tris nefizinius kūnus ir savo kūrybinių gebėjimų naudojimą. Mes taip pat siekėme padėti žmonėms išvengti konfliktų, išmokstant tvarkytis su emocijomis, iškylančiomis žmonėms gyvenant

kartu. Mūsų vaidinimuose nebuvo piktadarių, kaip tai taip dažnai matote Žemėje. O nebuvo jų dėl to, kad ir pačioje planetoje nebuvo piktadarių. Kolektyvinė sąmonė buvo išlaikyta aukščiau to lygmens, kuriame yra įmanoma sąmoningai žeisti kitus, tuo pat metu galvojant, kad jums patiems tai nepakenks. Galėtume sakyti, kad nebuvo tokių nesąmoningų būtybių, kurios žestų kitus ir tikėtų, jog tai jų pačių nepaveiks.

Mes turėjome ganėtinai įmantrius specialiuosius efektus, kurie buvo netgi dar pažangesni už tuos, kuriuos matote savo filmuose, sukurtuose su kompiuterių technologija. Tik mūsų specialieji efektai nebuvo kuriami technologiniais įrenginiais; jie buvo kuriami jungtine atlikėjų ir kito personalo protų galia. Tai buvo nuostabiausia patirtis priklausyti žmonių komandai, kurie visą savo dėmesį buvo pašventę šiems neįtikėtiniems vaidinimams kurti. Tai teikė tokį didelį džiaugsmą, kad šioje planetoje niekas negalėtų tam prilygti. Aš taip pat šiame etape radau naują partnerę ir mes ilgą laiką buvome bendrakeleiviai.

Padirbėjęs teatre ir su kitomis kultūros formomis, galiausiai perėjau į vyriausybę. Savo karjerą pradėjau nuo kuklaus posto vietinėje valdžioje. Per ilgą laiką savo darbu pasiekiau planetinės tarybos nario postą. Net jeigu žinote, kaip demokratinių šalių vyriausybės dirba Žemėje, jums vis tiek bus beveik neįmanoma įsivaizduoti, ką reiškia dirbti planetos, kurioje nėra jokio savanaudiškumo, vyriausybėje. Tai buvo didžiausias džiaugsmas, ir mes save tiesiog laikėme paprasčiausiais tarpininkais, ir mums niekada net mintis nebūtų atėjusi į galvą, kad turime asmeninę valdžią kažką padaryti ar kad esame svarbesni už kitus žmones. Mes visą laiką tarnavome, būdami tarpininkais tarp plačiosios populiacijos ir savo planetos patarėjų, tai yra tų, kurie buvo aukštesnėje karalijoje. Tai yra pagrindinė dvasinė veikla, egzistuojanti natūralioje planetoje, ir galite imtis šios veiklos po to, kai kurį laiką atitarnaujate vyriausybėje. Aš taip pat tai dariau ir jaučiau didelį pasitenkinimą, bendraudamas su dvasinėmis būtybėmis, kurios vadovavo mano pirmajai planetai.

Savo pirmoje planetoje gyvenau labai ilgą laiką, visada išsaugodamas savo fizinį kūną tobulos sveikatos ir jaunystės būsenoje. Ligų ar senėjimo koncepcijos net neegzistavo mūsų protuose. Sunku tiksliai pasakyti, kiek

laiko išbuvau savo pirmoje planetoje žemiškais metais, nes laikas tenai slenka visiškai kitaip. Kaip žinote, laikas slenka kitaip mėnulyje, jame viena diena trunka 14 žemės dienų, tad žinote, kad laikas priklauso nuo gravitacijos. Tačiau gravitacijos jėgos stiprumas priklauso nuo planetos materijos tankumo, o tai priklauso nuo jos gyventojų kolektyvinės sąmonės. Jeigu galėčiau kažkaip palyginti, nugyvenau maždaug milijoną žemiškų metų tame pačiame kūne savo pirmoje planetoje.

Per tą laiką pakėliau savo sąmonę iki tokio lygmens, kuriame mažai ką begalėjau išmokti toje planetoje. Per šį procesą vis sąmoningiau ėmiau suvokti savo patarėjus iš aukštesnės karalijos (kuriuos mes vadinome „pakylėtaisiais mokytojais“) ir užmezgiau su jais artimesnį ryšį. Jiems padedant, man buvo leista ištyrinėti kitas planetas, atitikusias mano išsivystymo lygmenį, ir galiausiai pasirinkau tokią planetą, kuri ganėtinai stipriai skyrėsi nuo mano pirmosios planetos.

Aš dabar perėjau procesą, per kurį išskaidžiau savo keturis žemesnius kūnus, kuriuos buvau susikūręs, kad galėčiau įsikūnyti savo pirmoje planetoje. Aš tuomet susikūriau keturis naujus kūnus, pritaikytus prie mano antrosios planetos. Tai buvo nuostabus procesas, kadangi dabar viską dariau daug sąmoningiau nei pirmąjį kartą.

Savo antroje planetoje gyvenau netgi dar ilgiau nei pirmoje. Vėlgi, šioje planetoje nebuvo konfliktų, smurto ar disharmonijos. Galiausiai perėjau į savo trečiąją ir ketvirtąją planetas, kol tapau pasiruošęs pradėti mąstyti apie įsikūnijimą tokioje planetoje kaip Žemė (iš pradžių tokios planetos net neegzistavo). Toliau pakalbėsiu apie procesą, kuris mane atvedė į šį etapą.

5

Būdami nauja būtybe pereinate labai ilgą etapą, kuriame esate susikoncentravę į save ir į savo asmeninį augimą. Tačiau tai nėra kiek nepanašu į ego-centrizmą ar narcisizmą, kuriuos matote Žemėje. Natūralioje planetoje žinote, kad už materialaus pasaulio ribų egzistuoja kita karalija, ir žinote, kad esate su ja susiję. Nors save laikote individualia būtybe, niekada negalėtumėte patikėti esantys *atskira* ar *izoliuota* būtybė. Visada žinote esantys kažko didesnio už save dalis, tame tarpe ir karalijos, egzistuojančios už materialios plotmės ribų, ir kitų būtybių jūsų vietinėje bendruomenėje dalis. Nemėginate išsaugoti tam tikro savasties jausmo; nuolatos siekiate išplėsti savo sąmonės ratą.

Iš pradžių jūsų savasties jausmas, jūsų savimonė, yra visiškai lokalizuoti. Galėtume tai grubiai iliustruoti sakydami, kad jūsų savimonė yra tarsi vienas taškas. Jūs tarsi stovite tamsoje su mažyčiu virš jūsų esančiu žibintuvėliu, kuris apšviečia jūsų kūną ir artimiausią jus supančią aplinką. Tiesiog negalite nieko daugiau matyti už šio nedidelio rato ribų. Patirdami patirtis savo pirmoje planetoje, palaipsniui plečiate savo sąmonės ratą, o tai reiškia, kad jūsų savastis auga ir jos suvokimo aprėptis vis didėja. Iš pradžių ji apima jūsų vietinę bendruomenę. Po to ji apima vieną ar daugiau partnerių. Galiausiai ji apima kažkokio lyderio jūsų vietinėje bendruomenėje vaidmenį, po to platesnėje bendruomenėje, o galiausiai gal net ir planetinėje taryboje, kuri egzistuoja visose natūraliose planetose (Žemėje žmonės yra pernelyg susiskaldę, kad galėtų išvystyti tikrą planetinę tarybą).

Tačiau nors akivaizdžiai plečiate savo savimonę, jums vis dar tebėra normalu tai daryti su tikslu vystyti save kaip individą. Turite aiškų tikslą, nes žinote, kad gyvenimo tikslas yra išplėsti savo savimonę iki aukštesnio lygmens. Vis labiau sąmoningėdami suvokiame, kad yra įmanoma išplėsti savo savimonę iki tokio lygmens, kuriame galite išlaikyti baigiamuosius savo pirmosios planetos egzaminus ir judėti toliau. Tai reiškia, kad dabar

jau esate išmokę viską, ką čia buvo galima išmokti, ir esate dideliu laipsniu įvaldę planetos energijas. Ir tuomet galite pereiti į kitą planetą, kad galėtumėte įgyti kitokį patyrimą ir taip pat galėtumėte toliau vystyti savo meistriškumą. Tai gali trukti ilgą laiką, kol jums ateina suvokimas apie sekantį lygmenį.

***

Naujas, amžinumo dar nepasiekęs pasaulis turi labai daug laiko augti ir vystytis, ir egzistuoja milijardai planetų materialioje visatoje ir daugelyje kitų vietų trijose aukštesnėse oktavose, kuriose galite augti. Tad jūs, tikraja to žodžio prasme, galite labai ilgą laiką užsiimti šiuo asmeninio vystymosi procesu. Tai reiškia, kad galite pasiekti nuostabų meistriškumą šios neamžinos sferos energijų įvaldyme. Galite tapti labai galingi, suformuluodami viziją ir priversdami ją fiziškai materializuotis.

Tai darydami, išvystote visus keturis savo kūnus, tačiau ypač išvystote gebėjimą iš energijos formuoti fizines formas. Tad galite išvystyti labai dideles kūrybines galias, lyginant su kitais, kurie dar nenuėjo taip toli. Tai nėra tapatu tam, ką jūs šiuo metu laikote galingais žmonėmis Žemėje, kurioje KGB iškreipė galios koncepciją, nes Žemėje būti galingu reiškia ne būti kūrybiškais, o gebėti kontroliuoti kitus.

Kai kurios būtybės galiausiai užauga tiek, kad tampa daug galingesnėmis už kitus. Tai, žinoma, yra pasekmė fakto, kad visos būtybės turi valią, kuri yra absoliučiai laisva. Sakiau, kad nė vienas iš mūsų nesame iš prigimties riboti, ir nėra taip, kad individualių būtybių dizainas nulemia tai, jog kai kurios iš jų tampa galingesnėmis. Viskas priklauso nuo to, ką būtybė daro su savo laisva valia ir gaunama energija. Viskas iš tiesų priklauso nuo to, kur pasirenkate koncentruoti savo dėmesį.

Įstatymas yra labai paprastas. Ką pasėsite, tą ir pjausite. Žinau, jog šį posakį pavertė grėsmingu baime paremtos religijos, kurias Žemėje sukūrė KGB (ir taip, visos religijos Žemėje yra VG). Jos nori mus įtikinti, jog šis posakis reiškia, kad jeigu padarysite kažką blogo, būsite nubausti.

Realybėje, tai tiesiog reiškia, kad visos energijos, kurias jūs išsiunčiate, bus jums gražintos padaugintos. Galite įdėti vieną kviečio grūdą į žemę, o gražos gausite 20 grūdų. Būdami nauja būtybė gaunate tam tikrą kūrybinės energijos srautą iš savo AŠ ESU Esaties. Jeigu naudositės juo savo savasties jausmui plėsti, jeigu dauginsite duotus talentus, srautas bus išplėstas. Ir dabar jūs turėsite daugiau kūrybinės energijos ir todėl turėsite didesnę galią kurti. Šis plėtimasis gali vykti labai ilgą laiką, tačiau egzistuoja limitas.

Egzistuoja pakopos idealiame individo augime. Iš pradžių turime pakopą, kurioje koncentruojamės į visų keturių žemesniųjų kūnų vystymą. Po to susitelkiame į bendrą darbą su kitais savo vietinės bendruomenės nariais. Tuomet galime susirasti vieną ar daugiau partnerių. Galiausiai einame tarnauti visuomenei platesniu būdu, pavyzdžiui, per menus arba statybą, išradimus ir t.t. Tuomet pereiname į vienokius ar kitokius valdžios organus ir galiausiai galime pradėti užsiiminėti dvasinėmis veiklomis, egzistuojančiomis natūralioje planetoje (kurios labai skiriasi nuo žemiškų religijų).

Bendra visa tai rišanti gija yra, kad vystote savasties jausmą, plečiate sąmonės ratą. Tačiau kur visa tai veda? Na, kalbėjau apie šešias ankstesnes karalijas arba sferas, kurios visos pasiekė amžinumą, kai tuo tarpu mūsų pasaulis nėra amžinas. Kaip sfera tampa amžina? Ji tokia tampa, kai didžioji jos gyventojų dalis išauga iš lygmens, kuriame yra susikoncentravę į save, išspręsdami mįslę, kad esame individualios būtybės, tačiau vis dar tebesame vienos, tarpusavyje susijusios visumos dalis. Mes turime individualius protus, tačiau tebesame vieno proto dalis. Jeigu tai jums skamba kaip nesąmonė, nėra ko stebėtis. Jūs (vis dar) esate Žemėje dėl to, kad neišsprendėte šios mįslės. Tai nėra jokia kritika jūsų atžvilgiu, kadangi KGB labai apsunkino šios mįslės išsprendimą Žemėje.

Tuo noriu pasakyti, kad yra visiškai įmanoma plėsti savo savastį ir didinti savo sielos indo sudėtingumą, iš tiesų nesuvokiant, koks yra viso to tikslas. Tam prireiks labai subtilaus paaiškinimo, kadangi KGB niekada net nebuvo pradėję šito suvokti, ir todėl visi jų Žemėje sukurti VG neigia tai, ką toliau paaiškinsiu.

Pamatinė visų KGB iliuzija yra, kad jie galės pasiekti tokį pažangumo ir tobulo lygmenį, jog jų išorinis indas (jų keturi kūnai) galės pasiekti amžinumą. Jie taip pat tiki, kad tai jiems galiausiai suteiks galią valdyti visą visatą, kaip jie tai įsivaizduoja su savo PRS.

Pamatinė realybė yra tokia, kad savimonę turinčiai būtybei yra skirta pereiti tris fazes. Pirmojoje fazėje esate susikoncentravę į savo savasties vystymą, tos savasties, kurią susikūrėte šiame pasaulyje. Po to pradėsite suvokti, kad nieko šiame pasaulyje nėra amžino ir todėl niekas iš tiesų nėra savaimiškai svarbu. Šis pasaulis tėra įrankis, padedantis vystytis jame gyvenančioms būtybėms. Šis pasaulis gali pasiekti amžinumą, tačiau tai nereiškia, kad kokios nors jame sukurtos struktūros pasieks amžinumą. Pasaulis pasiekia amžinumą, kai yra pakeliamas į tokių aukštų vibracijų lygmenį, kad jokios pasaulyje egzistuojančios struktūros negali būti išsaugotos. Viskas bus sukurta iš naujo. Tame tarpe ir patys įspūdingiausi miestai, sukurti labiausiai išsivysčiusiose planetose, tame tarpe ir pačios planetos, visos saulės sistemos ir galaktikos.

O svarbiausia, ir išorinės savastys, kurios buvo sukurtos savimonę turinčių būtybių mūsų pasaulyje. Taip, iš pradžių mes labai ilgą laiką triūsime kurdami sudėtingą išorinę savastį, o tuomet mes – idealiu atveju – pradėsite suvokti, kad ši savastis tėra laikinas indas. Ji padėjo auginti mūsų savimonę, tačiau jai nėra skirta ir ji neturi gebėjimo pakilti kartu su mumis į amžinumo lygmenį. Jūs iš tiesų galite pasiekti nemirtingumą pakildami į aukštesnę karaliją, tačiau negalite to padaryti pasiimdami išorinę savastį su savimi. Tikrai būtybė, kuri nusileido iš aukštesnės karalijos, gali pakilti atgal į aukštesnę karaliją. Tikrasis savimonės augimas vyksta jūsų AŠ ESU Esatyje.

***

Esminė skiriamoji riba yra, ar būtybė tai suvokia ar ne. Jeigu būtybė tai suvokia, ji palaipsniui pradės ardyti savo išorinę savastį ir savo savasties jausmą iškels virš jos. Ji taip pat pradės koncentruotis į pagalbą kitiems

kelti savo sąmonę, užuot kūrusi tvarias struktūras šiame pasaulyje. Jeigu būtybė to *nesuvokia*, ji manys, kad ir toliau turi plėsti savo išorinę savastį, kol pasieks kažkokią galutinę tobulumo būseną (pagal savo asmeninį suvokimą, kurį ji laiko universaliu, o ne subjektyviu). Ji manys, kad šitaip užsitikrins nemirtingumą. Ji taip pat gali manyti galėsianti sukurti struktūras šiame pasaulyje, kurios bus tokios pažangios, kad sugebės pasiekti amžinumą.

Jums, tai yra savasčiai, kuri yra grynoji sąmonė, patyrus neamžiną pasaulį per savo keturis žemesniuosis kūnus, jūsų AŠ ESU Esatis patyrė visiškai kitokį patyrimą. Jūsų patyrimas yra nuspalvintas jūsų keturių žemesniųjų kūnų turinio, kurie gali būti stipriai paveikti jūsų aplinkos (būtent dėl to jūsų patirtys tegali būti subjektyvios ir niekada universalios). Pavyzdžiui, tokioje tankios materijos planetoje kaip Žemė daugelis žmonių turi sielos indą, kuris patiria daug kančių ir bejėgiškumo jausmą. Tačiau tuo metu, kai tai vyksta, jų AŠ ESU Esatys patiria visiškai konstruktyvų patyrimą ir išmoksta nesenstančias gyvenimo pamokas. Būtent šios pamokos suformuos jūsų nemirtingo tapatumo dalį; *ne* patirtys, kurias patyrėte per sielos indą.

Norėdami visam laikui pakilti ir tapti nemirtinga būtybe, negalite su savimi pasiimti jokių dalykų iš savo patirčių neamžiname pasaulyje. Privalote sistematiškai išardyti savo sielos indą. Turite iširti visus savo pasirinkimus, kuriuos padarėte su ribota savimone, pakeisdami juos būtybės, esančios vienovėje su Visuma, savimone. Taip pat turite pakelti visų energijų, kurių vibracijos buvo nuleistos žemiau bazinio energijos lygmens tose planetose, kuriose gyvenote, vibraciją. Turite pakelti visas baime grįstas energijas į meilės lygmenį. Kai tai padarote, savastis, kuri nusileido, gali vėl pakilti ir susivienyti su AŠ ESU Esatimi, iš kurios ji išėjo. Tampate viena su savo AŠ ESU Esatimi arba paliekate iliuziją, kad buvote atsiskyrę arba atitrūkę nuo Esaties. Jūs ir vėl tampate Esatimi. Suprantu, kad tai yra sunku paaiškinti žemiškais žodžiais, tačiau patyrimas yra paprastas. Turite atiduoti viską, kuo manėte esantys šiame pasaulyje.

6

Mūsų neamžinas pasaulis egzistavo labai ilgą laiką. Per šį laiką didžioji būtybių dalis suvokė, koks yra augimo proceso tikslas. Egzistuoja milijardai planetų, kurios kyla savo vibracijose, kadangi jų gyventojai yra savo išorinių savasčių išardymo kelyje, užsitarnaudami teisę pradėti pakilimo į nemirtingumą procesą. Beje, bet kurioje iš šių planetų jūsų dabartinis fizinis kūnas tiesiog negalėtų egzistuoti. Jeigu jūsų kūnas kažkokiu būdu būtų tenai perkeltas, jo ląstelės ir molekulės būtų akimirksniu išardytos aukštesnių vibracijų.

Nėra jokių abejonių, kad perėjimas nuo koncentravimosi į išorinės savasties kėlimą prie šios savasties išardymo proceso, yra labai subtilus iššūkis. Dauguma būtybių pereina tarpinę pakopą. Jos įžengia į fazę, kurioje nesavanaudiškai tarnauja kažkokiam aukštesniam tikslui arba savo bendruomenei, tačiau pilnai dar nesuvokia, kad išorinė savastis, per kurią jos šitai daro, privalo mirti. Būtent dėl to tiek daug žmonių Žemėje yra atviri religijai, kuri jiems žada kažkokią išganymo formą sąmoningai neišardžius išorinės savasties. KGB sukuria šią iliuziją pažadėdami, kad išorinis išganytojas paims jus į aukštesnę karaliją, užuot jums patiems turėjus tai padaryti, fundamentaliai pakeičiant savo savasties jausmą. Jie nenori atiduoti atskirosios savasties, kurią kūrėsi labai ilgą laiką. Jie nori manyti, kad ši savastis vieną dieną galės įžengti į aukštesnę karaliją ir tapti nemirtinga.

Grižkime prie mano istorijos. Savo ketvirtoje planetoje iš tiesų pasiekiau tašką, kai pradėjau nesavanaudiškai tarnauti kažkam didesniam, tačiau dar netgi nebuvo pradėjęs suvokti būtinybės leisti atskirajai savasčiai mirti. Maniau, kad mano vaidmuo yra išstobulinti šią išorinę savastį, tai reiškia, kad ji būtų tapusi visiškai nesavanaudiška. Realybėje, tai yra iliuzija, kad išorinė savastis gali tapti nesavanaudiška ar objektyvi, tačiau aš to nesupratau. Mano patarėjai mėgino man tai paaiškinti, tačiau aš nesugebėjau šito suvokti ir mažai kreipiau dėmesio į jų patarimus.

Tai kažkiek yra susiję su tuo, kad buvau labai entuziastingas mokinys ir buvau net labai pasiryžęs stengtis vystyti savo kūrybines galias. Pasiokiau labai didelį momentumą gebėjime vizualizuoti formas ir paversti jas fizine realybe. Ilgą laiką užėmiau vadovaujančius postus ir patikėjau, kad iš tiesų esu galinga kūrybiška būtybė, turinti didelę išmintį ir supratimą apie tai, kaip veikia pasaulis. Ir aš neklydau; iš *tiesų* turėjau galią ir supratimą apie tai, kaip veikia materialus pasaulis, tačiau nesuvokiau nematerialios realybės. Mano dėmesys buvo sukoncentruotas *horizontaliai*, o ne *vertikalčiai*.

Tad galiausiai pasiekiau tašką, kuriame vis mažiau norėjau klausyti patarimų. Kai dabar žvelgiu į praeitį, matau, jog mano patarėjai tiksliai žinojo, kas su manimi vyksta. Jie jau anksčiau tai matė, ir kai kurie iš jų netgi perėjo tą pačią fazę. Tačiau jie taip pat žinojo, kad kiekvienas mokinys turi limitą, kiek šis mokinys gali išmokti vien iš pasakojimų. Gali ateiti momentas, kai mokinys mano žinantis tiek daug, jog nebegali mokytis iš mokytojo. Jis gali mokytis tik imdamasis tam tikrų veiksmų ir galiausiai suvokdamas, jog tai neveikia, kadangi šie veiksmai yra grindžiami ydinga vizija. Ir tik tuomet mokinys vėl atvers savo protą mokytojui.

***

Šios fazės metu pradėjau mąstyti apie vieną iš sunkiausių klausimų, su kuriais turi susidurti būtybės, išvysčiusios savimonę iki mano lygmens. Tose planetose, kuriose iki šiol buvau įsikūnijęs, nė viena būtybė niekada nepiktnaudžiavo savo laisva valia, siekdama tyčia pakenkti kitiems. Visos būtybės, kaip ir aš, pasiliko nekaltumo lygmenyje, kuriame energijas visada nudažote meile ir niekada baime.

Tačiau ateina momentas, kai būtybė privalo susidurti su faktu, jog laisva valia yra absoliučiai laisva. Nėra jokios aukštesnės valdžios, kuri ribotų jūsų laisvą valią. Jūs galite, tikraja to žodžio prasme, daryti viską, ką tikrai galite įsivaizduoti, kadangi jums yra leidžiama patirti bet kokį patyrimą, kokį tik trokštate patirti. Augimas vyksta tik tuomet, kai

įsivaizduojate patyrimą ir paverčiate jį fizinėmis aplinkybėmis, kad galėtumėte tai patirti per fizinį kūną ir kitus kūnus. Kurį laiką tai patyrę, galbūt ilgą laiką, galiausiai pasiekiate tašką, kai jums būna gana to patyrimo ir užsinorite daugiau, užsinorite aukštesnio patyrimo.

Yra įmanoma, kad užuot visada siekę plėsti savo savasties jausmą, galite nuspręsti, jog norite išsaugoti tam tikrą savasties jausmą ilgesnį laiką. Taip pat galite nuspręsti, jog norite išsaugoti tam tikras fizines aplinkybes ilgesnį laiką. Tai reiškia, kad užuot plaukę su aukštyn keliančiu visos sferos judėjimu, turėsite sąmoningai priešintis aukštyn keliančiai tėkmei, kurią sukūrė visos kitos trilijonų trilijonai būtybių mūsų pasaulyje.

Plaukti upe pasroviui yra lengva, plaukti prieš srovę reikalingos didesnės pastangos ir greitai tai tampa kova. Jums iš tiesų yra leidžiama naudotis savo laisva valia ir plaukti prieš aukštyn keliančią srovę, sukurtą visų kitų būtybių su laisva valia. Tačiau negalite tikėtis, kad visos kitos būtybės turėtų nustoti augti, kadangi jūs nusprendėte sustabdyti savo augimą. Tai reiškia, kad jeigu pasirinksite priešintis kūrybinei tėkmei, jūsų gyvenimas pavirs kova. Tarsi vis dar tebebūtumėte upėje, tačiau mėgintumėte išsaugoti tą pačią poziciją, užuot leidę srautui jus nešti į priekį.

Kadangi turėsite priešintis, gali būti, kad pasieksite tašką, kuriame jūsų nebepatenkins mėginimas išsaugoti savo vietą. Taip pat norėsite išsaugoti fizines aplinkybes, kurios apima ir kitas būtybes. Mėginsite ne tik save išlaikyti vienoje vietoje priešindamiesi srovei, bet taip pat pradėsite mėginti sustabdyti patį tekėjimą.

Vėlgi, Laisvos Valios Įstatymas yra pamatinis įstatymas neamžinoje sferoje, tad jis jums leidžia patirti net ir šį patyrimą. Tačiau kaip jūs galite šitai patirti? Akivaizdu, jog negalite sustabdyti visos sferos judėjimo į priekį, tačiau jums yra leidžiama patirti patyrimą, kuriame sustabdote kūrybinį srautą vietinėje aplinkoje. Jeigu didžioji planetos gyventojų dalis nusprendžia sustabdyti tekėjimą ir išsaugoti tam tikrą patyrimą, planetai yra leidžiama atsilikti nuo visos likusios sferos judėjimo.

***

Tačiau yra dar kai kas. Mokslininkai Žemėje atrado dėsnį, kurį jie pavadino antruoju termodinamikos dėsniu. Oficialiai šis dėsnis teigia, kad uždaroje sistemoje netvarka (entropija) didės tol, kol visos struktūros bus sugriautos ir sistema pasieks žemiausią įmanoma energetinį būvį. Tai yra geras atradimas, bet, deja, materialistinis mokslas jį interpretuodamas padarė tikrą jovalą, kaip tai daro ir su visais kitais dalykais. Tikroji prasmė čia yra tokia, kad bet kuri uždara sistema neišvengiamai susinaikins, kadangi ji sukurs pasipriešinimą, kuris didės tol, kol jokia sistemos viduje esanti jėga negalės įveikti pasipriešinimo ir sistema sugrius.

Realybėje, nėra jokių uždarų sistemų. Viskas mūsų visame pasaulyje buvo sukurta iš to paties šaltinio, to paties proto, ir viskas yra tarpusavyje susiję sąmonėje. Tad viskas veikia visa kita, viskas traukia visa kita. Tačiau kadangi egzistuoja laisva valia, grupei būtybių nepakilusioje sferoje yra leidžiama laikinai pasitraukti iš aukštyn keliančio judėjimo, kurį sukūrė visos kitos savimonę turinčios būtybės mūsų pasaulyje. Kad galėtų tai padaryti, jos turi paimti visą savo turimą kūrybinį momentumą ir panaudoti jį sukurti jėgai, kuri priešintųsi gyvenimo srautui, Gyvenimo Upei. Ir tuomet tai nebėra *bendrakūrimas*, tai yra *naikinimas*.

Tai padarę, neišvengiamai sukursite kovą. Kai siekiate išsaugoti savo savastį arba tam tikras fizines sąlygas, iš esmės sakote, kad norite patirti, koks būtų jausmas kovoti, užuot bendrakūrus. Kova reiškia, kad esate atskira būtybė ir kažkas jūsų išorėje jums priešinasi arba mėgina jums sutrukdyti daryti tai, ką norite daryti. Kad galėtumėte patirti kovą, privalo egzistuoti kažkas, prieš ką galėtumėte kovoti. Natūralioje planetoje nėra nieko, kas jums priešintųsi, tad negalite išsaugoti iliuzijos, jog esate atskira būtybė. Materija natūralioje planetoje be jokių pastangų prisiima bet kokią formą, kurią ant jos suprojektuoja jūsų protas. Materija nesipriešina jūsų bendrakūrybinėms pastangoms, ji padeda jas išreikšti.

Tai, tiesą sakant, yra paaiškinama užmaskuota forma Rojaus Sodo istorijoje. Iš pradžių Adomui ir Ievai nereikia dėti jokių fizinių pastangų dėl savo išgyvenimo. Kai paliko sodą, jiems teko užsidirbti savo pragyvenimui „braukiant prakaitą nuo kaktos“. Kaip ir materialistai,

religingi žmonės tai interpretuodami padarė tikrą jovalą (kaip tai daro su visais dalykais) ir mano, kad tai turėtų būti suprantama pažodžiui ir kad čia iš tiesų yra kalbama apie pirmuosius du žmones. Realybėje, tai simbolizuoja nuopolį sąmonėje, iš meilės į baimę, kuri patyrė visi žmonės Žemėje. Žinoma, iš pačios istorijos tai nėra visiškai aišku, ir ji neteisingai vaizduoja dievą sode kaip kažkokį tironą. Taip yra dėl to, kad Pradžios knyga jau nuo pat pradžių buvo labai stipriai paveikta KGB, kaip vėliau tai paaiškinsiu. Realybėje, viskas yra laisvos valios pasirinkimų, kuriuos mes darome ir kurių jokia aukštesnė būtybė niekada neverčia mūsų daryti, pasekmė. Egzistuoja baimė paremtos nematerialios jėgos, kurios siekia mus versti, tačiau grįšiu prie to vėliau.

Tik kai planeta nugrimzta žemiau meilės lygmens ir joje įsivyrąja baimės vibracijos, gali būti sukurtas kovos jausmas. Įstatymas vis dar tebeveikia, tai reiškia, kad ir kokias energijas išsiųsite, jos privalės būti gražintos jums padaugintos. Tad kai planetos gyventojai pradeda kovoti, jie iš tiesų išsiunčia tam tikrą baimę grįstos energijos kiekį, kuri jiems bus sugrąžinta padauginta. Šio sugrąžinimo poveikis yra toks, kad jis sutankina materiją jų planetoje. Tankesnė materija sukuria didesnę pasipriešinimą kūrybinėms planetos gyventojų pastangoms, ir būtent tai jie ir nori patirti.

Pradiniame etape tai iš tiesų gali suteikti planetos gyventojams tam tikrą pojūtį, kad jie gali valdyti kitus žmones, valdyti gamtą ar netgi visatos jėgas. Taip yra dėl to, kad jie vis dar tebeturi kūrybinį momentumą, kuri buvo sukaupę iki to momento, kai įžengė į baimę ir atskirtį. Kol šis momentumas nėra išnaudotas, jie jaučia turintys valdžią ir gebėjimą kontroliuoti savo likimą. Tačiau neišvengiamai ateis momentas, kai visas jų meile paremtas momentumas bus paverstas baimę grįsta energija ir panaudotas priešintis gyvenimo srautui.

Tą akimirką gyventojai potencialiai gali apsigręžti ir pradėti kopti atgal link savo pradinio taško. Tačiau daugeliu atvejų jie nenori net pamąstyti, kad galėtų tai daryti, kadangi dabar tapo įsitikinę, kad yra teisūs darydami tai, ką daro. Arba jie pamiršo, kad jie patys pasirinko pradėti šį procesą. Tai iš dalies yra sukelta fakto, kad kai materija planetoje sutankėja, fiziniai kūnai nebegali būti išsaugoti neribotą laiką. Kuo

tankesnė yra materija, tuo trumpesnė yra kūno gyvenimo trukmė, tai reiškia, kad visose tokiose nenatūraliose planetose privalo egzistuoti reinkarnacija. Tačiau dėl materijos tankumo žmonės yra linkę pamiršti, kad buvo inkarnavęsi anksčiau, ir jie tampa įsitikinę, kad gimė į šias tankias ir ribojančias aplinkybes, kurias patys ir padėjo sukurti praeityje.

Ir jie dabar labai lengvai patiki tuo, kad jų ribota situacija nėra jų pačių susikurta, naudojantis savo kūrybiniu momentumu. Vietoj to, jie dažnai patiki, kad yra kažkokios jų išorėje egzistuojančios jėgos aukos. Jie jaučia, kad tai nėra teisinga, ir dažnai kovoja su tuo visomis jėgomis likusiomis jėgomis, paversdami situaciją dar intensyvesne. Tai gali tęstis ilgą laiką. Tai gali sukelti neįtikėtinus kančių kiekius, kadangi gyventojai visada susiskaldo į keletą grupių, kurios tampa viena kitos priešais. Kai kuriais atvejais planetos gyventojai sukūrė tokį pasipriešinimą (tiek daug baime grįstos energijos), kad planeta nebepajėgė pakelti įtampos. Tai atvedė prie kataklizminių įvykių, žmonių šiandien klaidingai vadinamų gamtos kataklizmais, kurie nušlavė ištisas civilizacijas. Su kai kuriomis planetomis netgi nutiko taip, kad jos buvo išsprogdintos energijų, kurios buvo sugeneruotos per jos gyventojų tarpusavio karus.

Kai pradėjau kontemliuoti šias idėjas, buvo ganėtinai nemažai tokių planetų (daug daugiau nei šiandien), kur tai buvo įvykę. Neturėjau jokio suvokimo apie tai savo pirmose keturiose planetose, kadangi jos buvo kūrybinėje tėkmėje. Tačiau artėdamas prie taško, kuriame mažai ką beturėjau išmokti iš buvimo savo ketvirtoje planetoje, ėmiau suvokti galimybę, kad būtybės gali pasinaudoti savo laisva valia eiti prieš kūrybinę tėkmę. Tai pat pradėjau suvokti, kad tai buvo padaryta ne vienoje planetoje, ir ėmiau suvokti, kad daugelis būtybių įstrigo tokiose planetose. Mechanizmas, kuris leidžia pasipriešinti kūrybiniam srautui, padaro įmanoma, netgi tikėtina, kad būtybės įstrigs žemesniame savasties jausme, kadangi patikės negalinčios savęs virš jo iškelti. Šis suvokimas pakeitė mano gyvenimą ir įstatė mane į kursą, dėl kurio vėliau daug kartų gailėjausi.

***

Natūralioje planetoje jūs taip pat dėvite fizinį kūną, tačiau kadangi planetos vibracijos yra nepalyginamai aukštesnės (materija yra daug mažesnio tankumo), šis kūnas nėra toks ribotas kaip žemiški kūnai. Kūnas natūralioje planetoje nesensta ir neserga, tačiau svarbiausia šiame kontekste yra tai, kad jo joslės turi daug platesnį diapazoną už žemiškų kūnų joslės.

Pirmose savo keturiose planetose turėjau kūnus, kurie galėjo tiesiogiai jausti, jog mano planetų materija neegzistuoja savarankiškai, bet buvo sukurta iš aukštesnės karalijos atitekančių energijų. Būtent dėl to man niekada nebuvo atėjusi į galvą mintis, kad esu atskira būtybė, gyvenanti atskirame pasaulyje. Jums tiesiog nebūtų pavykę manęs įtikinti šiandien plačiausiai paplitusia iliuzija Žemėje (kurią palaiko visi VG, sukurti KGB).

Pavyzdžiui, Žemėje yra žmonių, kurie turi aiškiaregišką arba ekstrasensorinį suvokimą ir sugeba matyti auras, kurios supa žmonių kūnus. Net ir mokslas pradeda suvokti, kad tokie energetiniai laukai egzistuoja. Tačiau daugelis žmonių vis dar tiki, kad kūnas sukuria aurą, kai tuo tarpu realybė yra tokia, jog fizinis kūnas yra sugeneruojamas auros. Aura tiesiog yra trys aukštesnieji kūnai, o fizinis kūnas yra sukuriamas ir palaikomas per šiuos kūnus tekančio energijos srauto.

Kai pirmą kartą nusileidau į Žemę, turėjau gebėjimą matyti auras. Nugrimzdęs sąmonėje žemyn, praradau šį gebėjimą, tačiau dabar vėl esu jį atgavęs. Viena iš pasekmių yra ta, kad niekas man negali meluoti. Galiu matyti jų auroje, kokios yra jų intencijos, ir galiu matyti, ar jie meluoja. Kai pamąstote apie tai, kaip didžioji žmonių dalis Žemėje kiekvieną dieną meluoja arba nori nuslėpti savo intencijas, mintis ir jausmus nuo kitų, galite matyti, kad jie dar nėra pasiruošę prisiimti atsakomybės už save. Galite nuslėpti, kas vyksta jūsų prote, tikrai dėl to, kad materija yra tokia tanki, tačiau kaina, kurią už tai sumokate, yra ta, kad tankesnė materija paverčia gyvenimą kova, sendina jūsų kūną ir sukuria ligas. Privilegijos meluoti pasekmė yra mirtis.

Bet nuklydau į detales. Tiesiog norėjau paaiškinti, kad tankesnė materija Žemėje blokuoja jūsų tiesioginį, jutiminį patyrimą, kuris jums

leistų patirti, kad egzistuoja energijos už materialaus spektro ribų. Būtent tai tankios materijos planetą paverčia tam tikra aklaviete, užburtu ratu, iš kurio yra labai sunku ištrūkti, kai esate patikėję iliuzija, jog esate atskira būtybė, gyvenanti atskirame pasaulyje.

Mes esame patyriminės būtybės. Mūsų, kaip nemirtingumo dar nepasiekusių būtybių, pagrindinis tikslas yra plėsti savo savasties jausmą. Mes tai darome sąveikaudami su savo aplinka, suteikiančia mums patyrimą, kuris ateina per mūsų fizinių kūnų jusles, tačiau iš tiesų yra apdorojamas mūsų trijų aukštesniųjų kūnų. Būtent šis visuminis patyrimas gali pakeisti mūsų savasties jausmą, mūsų tapatumo jausmą, pakeldamas jį arba pažemindamas. Natūralioje planetoje sąveikavimas su savo aplinka paskatina jus pakylėti savo savasties jausmą. Nenatūralioje planetoje tai padaryti yra labai sunku. Yra daug didesnė tikimybė, kad visuminė aplinkos patirtis privers žmones pažeminti savo savasties jausmą. Jie palaipsniui pradės jaustis bejėgiais ir nereikšmingais. Būtent šia tendencija naudojasi KGB, siekdami mus kontroliuoti. Visi jų VG yra sukurti priversti jus jaustis vis didesniais bejėgiais ir neleisti jums išlipti iš duobės, kurią patys sau išsikasėte.

***

Tik pažvelkite į Žemę. Jūsų fizinės juslės negali tiesiogiai jums parodyti, kad egzistuoja energijos už materialių dažnių spektro. Todėl neturite jokio atskaitos taško iš už materialios plotmės ribų (ir būtent dėl to materializmas atrodo patrauklus tokiai daugybei žmonių). Žinoma, galite tikėti, kad egzistuoja dangaus pasaulis, kaip jis yra aprašomas religijose. Arba galite tikėti, kad toks dangaus pasaulis yra gryniausi prietarai, kaip tai teigia materializmo religija. Tačiau tai tėra paprasčiausias tikėjimas, o ne tiesioginis patyrimas.

Kadangi neturite jokio tiesioginio patyrimo, jokio atskaitos taško, patikėjęte viena subtiliausių KGB paskleistų iliuzijų, tai yra, kad jūsų protas neturi galios tiesiogiai veikti materiją. Jūs tuo tikite, kadangi

patiriate, jog savo dabartiniame sąmonės lygyje negalite pakeisti savo gyvenimo aplinkybių ar netgi pajudinti akmens savo proto galia.

Realybėje, tai yra absoliutus melas. Žinoma, galite sakyti, kad neturite galios paveikti materijos savo protu, ir esate teisūs. Tačiau teisūs esate tik dėl to, kad esate tapę savaimė išsipildančia pranašyste. Tai yra tiesa, kad jūsų protas negali pakeisti materijos – *jūsų dabartiniame sąmonės lygyje*. Tačiau melas yra toks, kad jūsų dabartinis sąmonės lygmuo yra vienintelis jums prieinamas sąmonės lygmuo. Tai yra daug žemesnis sąmonės lygmuo nei yra įmanoma pasiekti. Jūs nusileidote į šią žemesnę būseną savo pačių pasirinkimais. Jūs buvote manipuliuojami ir klaidinami KGB, tačiau vis tiek darėte pasirinkimus. Stebuklas, kuris įvyksta tai pripažinus, yra, kad galite panaikinti savo sukurtus pasirinkimus. Bet koks pasirinkimas, kokį tik kada nors padarėte, gali būti panaikintas padarius sąmoningesnį pasirinkimą. KGB negali jums sutrukdyti to padaryti, ir būtent to jie nenori, kad žinotumėte ir priimtumėte.

Štai koks yra pamatinis Laisvos Valios Įstatymas. Galite susikurti kokį tik norite savasties jausmą, tačiau *niekada* negalėsite susikurti tokio savasties jausmo, iš kurio negalėtumėte išsivaduoti. Galite išsikasti labai gilią duobę darydami pasirinkimus, tačiau niekada negalėtumėte išsikasti tokios gilios duobės, kad negalėtumėte iš jos išlipti darydami sąmoningesnius pasirinkimus. Beje, visi KGB su savo VG tūžmingai neigs tai, ką čia ką tik pasakiau. Jų pamatinis melas Žemėje yra tai, kad iš tiesų galite padaryti tam tikrus pasirinkimus, kurie negalės būti panaikinti padarant naujus pasirinkimus. Būtent taip galite apnuoginti bet kokią teoriją ar ideologinę sistemą ir žinoti, kad ji buvo sukurta KGB, sąmoningai siekiant jus kontroliuoti.

Tad grįžkime prie mano istorijos. Kai pradėjau studijuoti planetas, kurios nupuolė žemiau baimės lygmens, suvokiau, kad kai jos peržengia tą slenkstį, tokiose planetose įsikūnijantys žmonės neturi jokio tiesioginio patyrimo, kad už materijos yra kažkas daugiau. Todėl jiems tampa praktiškai neįmanoma susigražinti suvokimą apie save, kaip atėjusius iš aukštesnės karalijos. Planeta tampa uždara sistema, kuri neišvengiamai turės tokį vidinį pasipriešinimą, kad gali patirti susinaikinimą.

Pajaučiau gilią ir nuoširdžią užuojautą būtybėms, kurios įstrigo tokiose planetose, ir ėmiau nuoširdžiai trokšti joms padėti. Kadangi pilnai nesupratau, kaip veikia laisva valia, maniau, kad kažkas nutiko ne taip ir kas nors (aš) turi tai ištaisyti. Išsiugdžiau pojūtį, jog turėčiau kažką padaryti, kad juos išgelbėčiau, ir greitai suvokiau, jog yra tik vienas būdas tai padaryti. Privalau įsikūnyti tokioje planetoje ir pademonstruoti gyventojams, kad egzistuoja aukštesnis kelias, aukštesnis savasties jausmas. Suvokiau, kad vien duoti žmonėms teoriją, pavyzdžiui, religiją, neužtenka. Jiems reikia tiesiogiai patirti, kad asmuo, esantis tokiam pat kūne kaip ir jie, gali pakelti savo sąmonę virš jų lygmens. Ir tik tuomet jie galės priimti, kad ir jiems tai yra įmanoma.

Per šį procesą aš, žinoma, tariausi su savo patarėjais. Galiu dabar matyti, kaip jie mėgino man kažką paaiškinti, ko aš nesugebėjau suprasti ir net nenorėjau apie tai mąstyti. Matau, kaip jie galiausiai pasidavė, suprasdami, kad man turi būti leista patirti, ką reiškia nusileisti į nenatūralią planetą ir mėginti būti jos gelbėtoju. Šiandien aiškiai matau, jog išsiauginau gelbėtojo kompleksą, tačiau anuomet nebūtumėte galėję man to paaiškinti. Ir tai tik įrodo, kaip mums yra reikalingas tiesioginis patyrimas, kad galėtume išmokti savo pamokas ir pakeisti savo savasties jausmą.

Tad man buvo leista nusileisti į įsikūnijimą nenatūralioje planetoje ir aš pasirinkau Žemę. Toliau aprašysiu savo pirmąjį, patį svarbiausią įsikūnijimą šioje planetoje.